

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1998

Número 117

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.**

Sessió celebrada dia 15 de maig del 1998 a les 16,30 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

- 0.- PRONUNCIAMENT DEL PLE DE LA CAMBRA, mitjançant debat previ a la votació corresponent, sobre la proposta d'aplicació del procediment de tramitació directa i en lectura única del Projecte de Llei RGE núm. 2786/98.* 5006
- 1.- TRAMITACIÓ DIRECTA I EN LECTURA ÚNICA, si n'és el cas, del Projecte de Llei RGE núm. 2786/98, pel qual s'aproven mesures transitòries relatives a l'atorgament d'autoritzacions prèvies de construccions, obre si instal·lacions d'empreses i activitats turístiques.* 5015
-
-

II.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 2780/98, presentada pels grups parlamentaris Socialista, Nacionalista-PSM, d'Esquerra Unida de les Illes Balears i Mixt, relativa a reprovació al Govern per la participació de membres del consell d'administració d'ISBA a la Societat Pla de 8 i exigència de responsabilitats.

5031

0.- Pronunciament del Ple de la Cambra, mitjançant debat previ a la votació corresponent, sobre la proposta d'aplicació del procediment de tramitació directa i en lectura única del Projecte de llei RGE núm. 2786/98.

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats. Començam aquesta sessió plenària, en la qual, en primer lloc, veurem la proposta de projecte de llei de mesures transitòries relatives a l'atorgament d'autoritzacions prèvies de construccions, obres i instal·lacions d'empreses i activitats turístiques, en el qual s'ha sol·licitat la tramitació directa i en lectura única, si n'és el cas. Per tant, abans de debatre el projecte de llei, procedeix que aquesta cambra es pronunciï, en debat previ i votació corresponent, sobre la proposta d'aplicació de procediment de tramitació directa de lectura única del Projecte de llei número 2786/98.

En primer lloc, intervendran els grups que es mostrin a favor de la tramitació directa i en lectura única per un temps de deu minuts, per fixar la seva posició, i després intervendran els grups que s'hi mostrin en contra, també per un temps de deu minuts. Acabat el debat, es procedirà a la votació per admetre'n, o no, la lectura única. Per tant, deman als diferents portaveus dels grups parlamentaris que es mostrin a favor que ho comuniquin.

Sra. Salom, té vostè la paraula per un temps de deu minuts.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Per què ens trobam avui horabaixa en aquest plenari amb aquest primer punt de l'ordre del dia? Perquè el Govern balear, en fa una sèrie de mesos, va aprovar un decret, un decret de mesures transitòries, en el mes de gener d'enguany, aquest decret de mesures transitòries relatives a l'atorgament d'autoritzacions prèvies de construccions i obres i instal·lacions d'empreses i activitats turístiques.

Aquest decret és conegut per tothom, l'hem discutit ja en aquest parlament un parell de vegades, i és un decret que, en general, és ben vist per la societat balear, i crec que ja s'ha comprovat la bondat de la mesura amb la seva aplicació al llarg d'aquests darrers mesos.

Té un objectiu clar, que és evitar possibles especulacions mentre s'elabora una llei general turística i té una durada curta en el temps, és un decret transitori, però resulta que hi ha un informe, un informe del Consell consultiu on es posen de manifest una sèrie de dubtes jurídics sobre l'aplicació d'aquest decret. A conseqüència d'això, per intentar evitar que aquests dubtes puguin posar en perill l'aplicació d'aquest decret, de l'esperit i del contingut, el Govern balear, el Govern del Partit Popular, va considerar que seria bo, per intentar salvar aqueixos possibles dubtes de distintes interpretacions jurídiques, fer un projecte de llei d'aquestes mesures transitòries en matèria turística i, a més, creim que aquest projecte de llei és necessari que s'aprovi com més aviat millor per part d'aquest parlament, per intentar evitar possibles interpretacions distintes d'uns i d'altres.

Es tracta, idò, que si hi ha hagut un decret que durant una sèrie de mesos ha funcionat bé amb un bon objectiu, es tracta, amb aquest projecte de llei, que continuï funcionant, però en comptes de ser amb una figura distinta, en comptes de ser amb un decret, que sigui amb un projecte de llei.

Que quedi clar que aquesta llei no conculca cap competència dels consells insulars. Aquesta llei no modifica cap llei del Parlament de les Illes Balears en matèria de transferència de competències als consells insulars.

Es tracta, en definitiva, d'una llei de caràcter transitori, que durarà fins que s'aprovi la definitiva llei general en matèria turística.

I quin és el sistema que hi ha previst per tramitar aquesta llei? El sistema que hi ha previst, i a posta ens trobam en aquest debat avui horabaixa, és per tramitació directa i de lectura única d'aquest projecte de llei, i això, senyores i senyors diputats, no és res rar, això és una cosa normal que funciona a tots els parlaments, i a posta hi ha un reglament allà on es contemplen, en el seu article 140, les tramitacions de projectes de llei en lectura única, i com que supòs que els distintes grups diran que no es compleix aquest article del Reglament, jo els llegiré què diu el Reglament, aprovat en aquest parlament, respecte de la tramitació d'un projecte de llei en lectura única; diu, article 140: "Quan la naturalesa del projecte o de la proposició de llei presa en consideració així ho aconselli, o la simplicitat de la formulació d'aquesta ho permeti, el Ple de la cambra, a proposta de la Mesa i oïda la Junta de portaveus, podrà acordar que es tramiti directament i en lectura única", i és on ens trobam ara, i diu que després, adoptat aquest acord, es procedirà a un debat subjecte a les normes establertes, a un debat general.

Què passa, idò, amb aqueix article del Reglament? Diu que ha de ser quan es tracti d'un projecte..., quan la naturalesa del projecte ho aconselli o així ho recomani. Des del Grup Popular, senyores i senyors diputats, nosaltres consideram que el contingut i la naturalesa d'aquest projecte així ho aconsella.

Es tracta de donar cobertura legal a un decret que ja ha estat en vigor una sèrie de mesos i es tracta d'una llei que ha de tenir una durada, en el temps, curta i determinada, fins que surti una llei.

Després ens diu que una altra de les característiques que ha de tenir aquest projecte de llei és la simplicitat. Què passa amb la iniciativa que avui discutim aquí? Es tracta d'una llei que té un article únic, per tant, reuneix el requisit de simplicitat. A més, el contingut d'aquesta llei és un contingut conegut per tothom, no aporta res de nou, sinó que ja fa una sèrie de mesos que sabem quin era aquest contingut. S'han produït debats parlamentaris respecte d'aquesta matèria, i hem de dir que simplicitat, article únic, que aquest parlament, en anteriors ocasions, ha tramitat projectes de llei per lectura única que tenien un article, dos, tres, fins i tot amb set articles hem arribat a tramitar en aquest parlament projectes de llei de lectura única.

I l'altra característica és que el Ple de la cambra, a proposta de la Mesa i oïda la Junta de portaveus, podrà acordar que es tramiti directament i en lectura única. I aquí ens trobam avui horabaixa.

Si les senyores i els senyors diputats ho consideren oportú, acabada la intervenció del nostre grup i les de la resta de l'oposició, es produirà una votació, i si la majoria de diputats d'aquesta cambra ho considera oportú, es podrà prendre en consideració i es podrà tramitar aquesta llei.

El Grup Popular considera que es compleixen tots i cada un dels requisits que demana el Reglament del Parlament. El nostre grup, el Grup Popular, no fa més que aplicar el que diu el Reglament del Parlament de les Illes Balears. El Grup Popular no vol silenciar ningú des del moment que l'únic que fem és aplicar una cosa que es contempla a un reglament. Aquesta mesura és totalment democràtica i aquesta mesura forma part del que és la normalitat parlamentària, d'aquí, d'altres parlaments autonòmics i fins i tot dels Congrés de Diputats.

Però crec jo, senyores i senyors diputats, que una vegada vistes i analitzades quines són les característiques d'aquest projecte de llei i que, amb el Reglament a la mà, això s'adapta a les característiques, vostès diuen que no i ho critiquen d'una manera, crec que exagerada. Idò mirin, jo crec que vostès han de tenir perspectiva històrica, han de tenir memòria històrica, han de mirar els precedents de les darreres legislatures, no només d'aquesta darrera, sinó que hem d'anar a veure què ha passat en aquests quatre, cinc, du, dotze anys, i que millor que en aquestes dates, quan celebrem els quinze anys de constitució del primer Parlament, per veure què ha passat en aquest parlament al llarg d'aquests darrers anys.

S'han tramitat aquí altres lleis per lectura única? Aquí hi ha una relació d'un caramull de lleis que, efectivament, disset, s'han tramitat per lectura única, i cap problema ni un. Hem de recordar que en aquestes disset lleis que s'han tramitat, en cap moment a la Mesa del Parlament hi havia una majoria del Partit Popular, sinó que el Partit Popular no tenia majoria a la Mesa ni tenia majoria absoluta en aquest parlament, però hi ha precedents aquí de tramitacions de lleis per lectura única. A més a més, hi ha lleis que s'han tramitat per lectura única i on no s'ha produït unanimitat per part d'aquest plenari a l'hora d'acceptar o no acceptar la seva tramitació, i hi ha un projecte de llei, és a dir, no hem violentat un costum parlamentari, sinó que el Grup Popular avui votarà a favor d'una cosa que ja hem fet en anteriors ocasions.

Aquí hi havia una proposició de llei que en un moment determinat es va sotmetre a la consideració d'aquesta cambra, si estava disposada o no que es tramitès per lectura única, tramitació directa, es va sotmetre a votació i hi va haver uns determinats vots a favor i sis vots en contra, el PSM i el Grup Mixt. És a dir, que hi ha precedents en aquest parlament de projectes de llei, tramitació directa, lectura única i on no hi ha hagut unanimitat. No fem res rar, fem coses que ja s'han fet en anteriors legislatures, i vull remarcar que allà on el PP no tenia majoria absoluta, ni en el plenari ni a la Mesa, és a dir, que hi ha precedents, en aquest sentit, d'una llei on unes senyores i uns senyors diputats varen considerar que era oportú que es tramitès per lectura única, d'altres, no, i el joc democràtic, es va fer el que la majoria del plenari va considerar oportú en aquella ocasió.

Però és que, a més a més, després es diu que si aquesta llei es tramita per lectura única, no s'hi poden presentar esmenes, això implica que els distints grups parlamentaris no tenen la possibilitat de donar la seva opinió i poder presentar esmenes a aquest projecte de llei. Idò mirin, a la darrera reunió de la Junta de portaveus, quan s'hi discutia si s'havia de fer un ple o no per discutir aquesta iniciativa, en un moment determinat, quan els distints portaveus varen plantejar que estaven indefensos en el sentit que no hi podien presentar cap esmena, el president del Parlament va donar la possibilitat a tots els grups parlamentaris de poder presentar esmenes a aqueixa proposició de llei, i que n'hi poguessin presentar fins avui al matí, i que la Mesa les

admetria i que avui, en aquest plenari, podríem discutir totes i cadascuna de les esmenes respecte d'aquest projecte de llei, i què varen dir tots vostès? Varen dir que no, ben alerta, és més fàcil dir que no, boicotejar una iniciativa, deim que no perquè no, perquè això no és normal, i fora fer feina, fora voler presentar iniciatives, fora voler presentar esmenes, per intentar veure quin és el seu punt de vista respecte d'aquest projecte de llei que ha elaborat el Govern. Vostès sempre es posen d'acord quan es tracta de dir no a l'acció que fa el Govern, però quan no es posen d'acord vostès és quan han de presentar iniciatives en pla constructiu sobre quin és el model que té cada un dels grups parlamentaris de l'oposició, actitud, crec que obstructionista de l'oposició i, a més, varen dir que no hi havia cap precedent en aquest parlament i que, quan una llei anava per tramitació per lectura única, no era legal que s'hi presentassin esmenes parcials, idò també resulta que això és mentida, hi ha precedents en aquest parlament, hi ha precedents en aquest plenari, de proposicions de llei que han anat per tramitació per lectura única, i quan ha arribat el moment del ple, hi ha hagut grups que han considerat que s'hi havien de presentar unes determinades esmenes, i s'han acceptat, i no hi ha hagut problema.

Per tant, hi ha precedents en aquest parlament d'iniciatives legislatives d'un determinat grup allà on, a l'hora de discutir en el ple aquesta llei, que és de lectura única i que tenia vuit articles, per tant, no era una llei massa senzilla, s'hi han presentat esmenes, acceptades per tots, però bé, n'hi ha un precedent. Llei per lectura única, els grups s'ho han pres bé i s'hi han presentat esmenes. Per tant, tenim precedents en el Parlament d'aquesta iniciativa. Així, la proposta que avui discutim, aquest tràmit directe i per lectura única, no és res rar. La Junta de portaveus i la Mesa no s'han inventat res de nou, no s'han tret res de la màniga, sinó que han plantejat un tema que és normal i habitual en el Parlament, però és que, a més a més, si miram què passa a altres llocs, ens trobam que al Reglament del Congrés dels Diputats, quan s'hi parla de tramitar lleis per lectura única, l'article diu exactament, exactament el mateix que l'article del Reglament del Parlament de les Illes Balears, però fil per randa, i quina és la interpretació que fan al Congrés de Diputats d'aquest article del Reglament, quan es tracta de tramitar lleis per lectura única?, interpretació que feia, per cert, un mallorquí il·lustre que va ser president del Congrés de Diputats, idò, es podien tramitar en el Congrés lleis per lectura única i que distints grups parlamentaris podien presentar esmenes. I aquí hi ha tot un caramull de lleis, vint i busques d'aquesta darrera legislatura, lleis en el Congrés de Diputats per lectura única a les quals els distints grups parlamentaris podien presentar esmenes, per la qual cosa, senyores i senyors diputats, crec que la postura que defensam nosaltres en aquest moment, que es pugui tramitar aquesta llei per lectura única és una proposta correcta, que s'ajusta a l Reglament, que s'ajusta a les nostres normes, que s'ajusta a altres coses, a altres decisions que ha pres en un altre moment aquest mateix parlament, en definitiva, que està ben fet, que nosaltres o volem tancar la boca de ningú, nosaltres volem donar participació, però en aquest moment creim que és el que és correcte que aquesta llei es tramiti per lectura única, que n'hi ha precedents, aquí, que això es pot fer i que a altres parlaments i a altres indrets, amb les mateixes normes legals que hi tenim nosaltres, les quals s'han d'aplicar en aquest parlament, fan la mateixa interpretació que el Grup Popular.

Per tant, Sr. President, el nostre grup votarà a favor que es tramiti aquesta llei de manera directa i per lectura única. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

Grups que intervenen en contra per la tramitació de lectura única? Grup Parlamentari Mixt, Sra. Munar.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. *Excusatio non petita, acusatio manifesta*. Aquí el Partit Popular no ha vengut, ni la Sra. Salom, a defensar un projecte de llei que sigui aprovat ni per lectura única ni per un règim especial un dia determinat, basta amb veure quina ha estat la seva actitud, què és el que han defensat, per realment veure que el que passa és que estan molt nerviosos, i ja han donat totes les explicacions del que pensen que els podrà dir l'oposició.

Per tant, la pregunta que ha fet la Sra. Salom al començament crec que és el més interessant de tot el que ha dit: Per què som aquí? Realment, jo em deman perquè som aquí un divendres, dia 15 de maig, darrer dia del període de sessions d'aquesta cambra, amb un partit, que és el darrer del Mallorca, que es juga avui al vespre i amb en Cuper, que ja l'hem fitxat per un any més.

Realment, amb totes aquestes circumstàncies, no entenc per què avui s'ha de tractar, a les quatre i mitja de l'horabaixa, un tema tan important, tan transcendent, com és una llei que afecta el turisme d'aquestes illes, cosa que significa afectar el nostre primer motor econòmic.

La veritat és que s'ha volgut justificar el que és injustificable. Hauria estat molt millor que haguessin dit: "Ens hem equivocat, hem fet un decret quan no podíem fer un decret, havíem de fer una llei, la voluntat i la intenció era bona i positiva", ens ho haguéssim pogut creure, "i el que demanam és la vostra participació", període extraordinari, i en quinze dies es resolia aquest problema i aquest tema. Cada un dels diferents grups podia presentar fàcilment les seves ajudes, col·laboracions, el projecte és important, afecta, com he dit, el principal motor econòmic, és normal que hi vulguem participar. Però no, vostès han pensat que

l'oposició molestava, "i per què hem d'allargar el període extraordinari?, i per què els hem d'escoltar?" Doncs mirin, nosaltres no venim aquí a molestar el Govern, no venim aquí a molestar el Partit Popular, és que és la nostra obligació, és que l'obligació d'un diputat és intervenir en el Parlament, és col·laborar en unes ocasions, és criticar en d'altres; en definitiva, és complir amb les funcions d'un diputat del Parlament i que ha de controlar l'executiu. Jo comprenc que molesti als senyors del Govern, però és que no ens queda més remei, és això, ens paguen precisament per això, per fer el que avui fem, el que passa és que ens hauria agradat fer-ho en un altre moment, en una altra circumstància i amb unes altres condicions.

Jo crec que avui el Govern ha forçat el Grup Popular, jo crec que sense cap convicció, no pot ser que tot el Partit Popular estigui d'acord que s'hagi fet d'aquesta mala manera la lectura d'aquest projecte de llei, aquesta tramitació, estic convençuda que hi ha molta gent que no hi estava d'acord, però no ha tengut més remei que acceptar les formes totalment antidemocràtiques per tractar que un projecte de llei tan important sigui el resultat del que ha estat un decret, un decret que ha estat amenaçat d'inconstitucionalitat, del qual s'ha dit que estava en contra de l'Estatut d'Autonomia, que vulnera una llei general i que vulnera cinc lleis més.

Jo crec que això significa un menyspreu total al que és el procediment parlamentari i al que és l'ètica democràtica.

Avui ens volen demanar, a tots els diputats d'aquest parlament que diguem si estam a favor que aquest parlament tramiti per via d'urgència, per via de lectura única, un decret desgraciat, i reconeguim, almanco, que ha estat un decret desgraciat, que ha estat fruit de la improvisació, fruit d'una campanya d'imatge, estan massa preocupats per tenir les primeres pàgines de tots els diaris, i això fa que quan es tanquen i se'n van a fer un període de reflexió, surtin dient "i què podem dir? Una llei de turisme, que no hi haurà *setmana blanca*...", per cert, qualque diputat seu (...).

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni, Sra. Munar.

Jo demanaria als serveis de la cambra, ja que no puc controlar els diputats que facin renou amb els micròfons, que, com que no hi ha intervencions des dels escons, deixin inutilitzats tots els micròfons.

Continuï.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Li ho agraeisc, Sr. President.

Doncs, cada vegada que es tanquen, tenen qualque iniciativa brillant, la darrera ha estat aquesta de la llei, és clar que van tenir una de millor, deixar els allotjaments sense *setmana blanca*. Li comento que algun diputat està molt preocupat perquè diu que aquest govern no es conforma que perdem les eleccions en el 99, és que no vol ni que les guanyem més enllà del 2000, perquè, és clar, aquests alumnes, afectats per la *setmana blanca* no estaven gens contents que els llevassin les vacances. Llavors, rectifiquen sobre la marxa, i darrerament la rectificació és: "Bé, si no ens ha sortit bé i no ho podem fer per decret, sense preocupar-nos de modificar-lo, sense millorar-lo, sense ajuda de ningú, el drem al Parlament i que el Parlament l'aprovi".

Després, també se'ns demana si acceptam tramitar un projecte per donar rang de llei a un decret del qual el mateix Consell consultiu diu que és anticonstitucional. Com es pot admetre això?, i que parteix, de qualque manera, del que és un dels articles més fonamentals de la Constitució, amb l'article 38, hi va totalment en contra, vull dir, va en contra de tot el sistema econòmic liberal, i a més, resulta que el conseller, almanco, ve dels liberals; no entenem com pot acceptar i defensar aquest projecte de la manera que avui aquí el presenta.

Jo crec, sincerament, senyores i senyors diputats, que aquest parlament no pot continuar més temps amb aquesta tensió, amb aquestes divisions, amb aquesta manca d'homogeneïtat que hi ha dins el propi grup majoritari, dins el que presenta el Govern. Miri, cada vegada que el Govern té una idea o presenta qualque projecte important, ens cau damunt el Parlament. No es pot venir dia rera dia que el Parlament accepti allò que són comportaments totalment contraris als principis democràtics, és que desdignifiquen aquesta cambra, i això és el que és més perillós. La gent no pot creure en unes persones que, quan un decret no surt com volen, el vulguin passar com una proposició de llei i per lectura única en el Parlament. Miri, vostès estan enverinant el que és el sentit democràtic, i no és la primera vegada que ho fan. Si fos aquesta l'única i exclusiva vegada, no estariem tan preocupats, però és que no fa gaire temps varen venir aquí a defensar que el seu propi president del Govern digués que un magistrat del Tribunal Superior de Justícia havia de ser d'uns determinats, perquè eren seus, és que la divisió dels poders, el legislatiu, el judicial, l'executiu, no la tenen clara, ridiculitzen el Parlament de les Illes Balears i li fan un mal, i no crec que, a la llarga, puguem sortir del mal que li fan.

La Sra. Salom ha volgut fer una defensa d'aquest decret, jo crec que pensant ja en tot el que diríem els altres grups, i per no allargar-m'hi massa, li he de dir que, realment, dir que en aquest parlament s'han fet en diferents ocasions lectures úniques, i posar exemples com els que ha posat, l'única cosa que demostra és que no té, en absolut, raó. Miri, no es pot dir que una llei tan important, i en matèria turística, sigui una llei que sigui simple, simplement perquè només té un article únic, les coses no són simples o no simples en funció de l'extensió de l'escrit, és en funció de l'important que sigui, i jo crec que aquesta llei és prou important.

Les altres ocasions en què hi ha hagut lectures úniques, disset, en concret, hi ha hagut una cosa important que el Partit Popular ignora totalment, que es diu consens. No diguin que no, perquè puc posar l'exemple de l'únic cas en què no n'hi va haver, va ser un cas, en concret, en què un determinat partit, perquè havia rebut un diputat d'un altre escó, no va voler votar a favor de la lectura única del no transfuguisme, i tots ens en recordam, almanco els qui estàvem en aquest parlament en aquell moment. Llevat d'aquest cas puntual, sempre entre els diferents grups hi ha hagut allò que es diu consens, perquè, miri, el Partit Popular comet una errada molt greu, es pensa que com té majoria aquí i quan tots opinen el mateix, és la veritat. En definitiva, si el Partit Popular pensa que la Terra no és rodona, pensin que fa anys es pensava que no era rodona, tothom es pensava que era plana, doncs, com que el PP pensa que la Terra és plana, es plana, i vostès farien el mateix, "i aquest pensa que és rodona? el cremarem", no, no és així com funcionen les coses. Un pot tenir la majoria, però no perquè tinguin la majoria, té la raó. La majoria és tan sols que en un moment determinat els donen uns vots per fer determinades coses. En aquest cas, el que no poden fer és burlar el Parlament, passar fer damunt els reglaments, forçar el que no diuen aquests reglaments, voler justificar l'injustificable. Miri, a mi, si realment continuen d'aquesta manera, em preocupa molt que un dia no facin una llei on diguin "acabarem amb els partits, perquè ens molesten, i com que aquí deim que en som més, acabarem amb ells, així no ens molestaran pus".

La veritat és que creim que s'estan passant i que això només pot ser fruit d'un estat nerviós que convendria que tranquil·litassin, pel bé de totes i cada una de les nostres institucions. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per part d'Esquerra Unida, té la paraula el Sr. Eberhard Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOU:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Venc a aquesta tribuna a anunciar el vot negatiu del meu grup a allò que consideram un autèntic abús contra aquest parlament i la seva funció, a analitzar les causes de la situació que ens ha dut precisament avui al capvespre a debatre una iniciativa d'aquestes característiques i a treure les conclusions, les conseqüències necessàries d'aquesta situació, les quals, des del nostre punt de vista, no poden ser d'altres que la dimissió del president del Govern.

El dictamen del Consell consultiu, efectivament, és demolidor respecte d'aquest projecte estrella del Govern *Matas*, que va ser el decret de la moratòria turística, demolidor respecte del procediment, demolidor respecte del contingut, necessitat de ser regulat per llei el seu contingut, manca de respecte als consells insulars, etc. No crec que sigui necessari entrar excessivament en aquesta matèria.

Per tant, aquest globus politicomediàtic de gener del 98, en aquest moment, maig del 98, ja s'ha desinflat, però, lògicament, si això és molt greu, molt greu, perquè és un decret que afecta un sector molt estratègic de la nostra economia, si això és molt greu, probablement no justificaria una petició de dimissió com la que acab de formular, però el que ja comença a ser intolerable, des del nostre punt de vista, independentment del debat reglamentari, Sra. Salom, que vostès són molt aficionats a fer debats reglamentaris des d'aquesta tribuna, i l'aplicació del Reglament correspon a la Mesa, jo m'encarreg..., i jo crec que els portaveus ens hem d'encarregar d'analitzar políticament les coses; idè, el que resulta políticament intolerable és que la reacció davant aquesta ficada de pota immensa que va representar aquest decret sigui, precisament, trepitjar aquest parlament i utilitzar un procediment de lectura única que, efectivament, no permet ni fer un debat en condicions, ni presentar esmenes en condicions, llevat -evidentment- de qüestions excepcionals que no solucionen el tema, i que sí permetria fins i tot una tramitació d'urgència que està prevista en el Reglament i que seria perfectament acceptable.

Però, per què no es planteja una tramitació d'urgència, tal com seria el més raonable? Bé, jo crec que l'explicació és ben clara: aquest plenari de dia 15, els primers que el varen demanar varen ser els partits de l'oposició; era el plenari granera habitual que s'ha fet a tots els finals de període de sessions per treure els temes que estan pendants, perquè, en definitiva, això és un parlament que funciona poquet, quatre mesos a l'any, i convé donar-li una certa marxa, si es pot, i la reacció del president del Govern, president del Grup Parlamentari, va ser que no s'han de donar facilitats a l'oposició, és a dir, el funcionament del Parlament no és una funció democràtica, higiènica, desitjable, és donar facilitats a l'oposició i, per tant, aquest president del grup parlamentari, per boca de la portaveu Sra. Salom, a la Mesa va dir: "no hi ha plenari granera dia 15", i quan ve el dictamen del Consell Consultiu, nervis, papers i, efectivament, tenim el plenari de dia 15. Però aquest menyspreu a la funció parlamentari lògicament ens explica per què, obligats a fer una tramitació parlamentària, no es fa aquesta tramitació d'urgència sinó que es fa aquest pegat de la lectura única.

Algú ha dit a premsa que això era governar per decret llei i que això era il·legal en aquesta comunitat perquè aquí no existeix el decret llei a l'Estatut d'Autonomia. Bé, evidentment aquí no existeix el decret llei a l'Estatut d'Autonomia, però qualificar això de governar per decret llei és fer un favor immens a aquest govern. Per l'amor de Déu!, els decrets llei estan regulats a l'article 86 de la Constitució; es diu per què són i en quines circumstàncies es pot donar un decret llei, està taxat el procediment, el termini de presentació del text al Parlament, la manera com s'ha d'aprovar. Això no és governar per decret llei; dur al cap de cinc mesos un decret, no el propi decret, sinó el blindatge jurídic d'aquest decret, és a dir, utilitzar el Parlament per arreglar les avaries del Govern, això no és governar per decret llei, això és, com he dit abans, atropellar el Parlament i això és, des del nostre punt de vista, intolerable.

Però aquest fracàs rotund del Decret 9/98 s'ha d'entendre en el context adequat, és a dir, s'ha d'analitzar políticament; és a dir, per què des del Govern de la Comunitat Autònoma es treu en el *Butlletí* un decret jurídicament insolvent que, a més, és més que probable que hi hagi informes que ja haguessin avisat el Govern del fet que això tendria problemes? Per què es dona una passa així? Això, ho hem de pensar: qui pren la decisió?, per què es pren la decisió? I la reflexió jo crec que ens du bastant lluny, bastant lluny. Quan el president del Govern va accedir al càrrec l'any 96 va fer famós aquell lema de la feina, feina, feina, però, evidentment, darrera aquell feina, feina, feina no hi havia una orientació política; normal, normal, perquè aquest govern es va constituir precisament per estroncar les iniciatives polítiques que tenia el Govern anterior, que era el Govern del Sr. Soler, va ser un govern creat, imposat, per aturar la iniciativa política.

Per tant, darrera aquell feina, feina, feina, no hi havia orientació política, i quan hi ha feina, feina, feina i no hi ha orientació política, l'únic que hi ha és política d'imatge, política d'imatge i, per tant, si no és estrictament i literalment correcte el que has de dir, jo crec que políticament és molt correcte, jo estic convençut que, el moment en què surt aquest decret, no l'escull el conseller de Turisme; el moment en què surt aquest decret al *Butlletí* l'escull el gabinet de premsa de Presidència del Govern d'aquesta comunitat, perquè hi havia la fira del turisme, perquè hi havia el globus mediàtic que, efectivament, es va organitzar, que va ser immens. A mi em varen cridar els meus companys de canàries: "Què heu fet amb això?" i tal, "m'envies el text?". Quina es va moure amb aquest decret! I què ha passat? Buuuuuu!, com totes les polítiques de premsa, aquests projectes estrella que endega el Govern.

Ara mateix vivim una situació perfectament paral·lela o, si no, bastant semblant en el tema de les carreteres. Quantes vegades hem dit aquí, primer, Pla de carreteres?, primer definir prioritats, objectius, instruments; després conveni per finançar projecte a projecte; allò que és normal, allò que és lògic, però no, no podia ser això, el Pla de carreteres era un doiot d'aquests de planificar, que no se sap exactament què, aquestes coses que ocupen lloc a les prestatgeries... Allò important era tenir el conveni i fer anuncis fins i tots als cinemes, eh? El Pla de carreteres, el dibuix, a la premsa massacrar tothom amb el conveni del Pla de carreteres, la quantitat de milers de milions que havíem obtingut... Política de premsa, i després, què ha passat? Idò ha passat que ens ve una sentència del Tribunal Superior de Justícia que ens diu que hi ha concessions de carreteres que ja no s'havien ni d'haver produït, que no es poden fer carreteres de nou traçat, i ara no sabem ja allò de l'autopista de Manacor com anirà. No és que a mi em sàpiga greu que hi comenci a haver dubtes sobre aquesta qüestió. Fa tres dies jo vaig dir aquí, amb rotunditat, que aquesta autopista no es farà. Per tant, ni em sap greu ni em sorprèn, però lògicament és fortíssim: aquesta autopista és més del 50% del conveni de carreteres, i ara resulta que del projecte estrella, que és més del 50% del conveni de carreteres, vostès no saben ni que n'han de fer. Això és un autèntic desgavell.

I aquest debat d'avui d'inscriu dins una..., està flanquejat avui dins l'ordre del dia per altres temes forts: el tema del transport aeri, que hem vist avui matí, és a dir, la capacitat d'aquest govern per negociar amb Madrid els interessos de les Illes Balears; pel tema d'Isba, que veurem d'aquí a un parell d'hores... Estic contextualitzant, amb permís del president del Parlament en funcions, Sr. Flaquer, estic intentant contextualitzar la matèria, i dic que, efectivament, no estam analitzant un fet aïllat, sinó un fet que respon a una política global d'improvisació i de manca de solvència del Govern, i a una política de gestos que després no se sostenen, com no es va sostenir aquella política de gestos que va ser la signatura del Pacte per l'ocupació amb els sindicats, una foto amb els sindicats que, després, en què s'ha materialitzat? Baralla amb els sindicats, ruptura del diàleg social, res de res. Al final no hi ha hagut res darrera aquella foto (...).

I tenc escrit que no vull ni puc fer un repàs general de tota l'acció de Govern -Sr. Flaquer, es tranquil·litzi- però que, efectivament, això no és un fet aïllat, no es pot analitzar aïlladament. Respon a l'intent desesperat, aquesta iniciativa que ens ocupa en aquests moments, respon a l'intent desesperat de salvar qualche cosa d'un naufragi generalitzat de tots els projectes estrella del Govern del Sr. Matas, un govern que naufraga en temes generals, que està mancat d'orientació, que està mancat d'autoritat política fins i tot per fer valer els seus projectes dins l'àmbit del seu propi partit, és un govern amb llibertat vigilada, i és un govern insolvent a l'hora de gestionar els temes que té en cartera, i quan un govern no té ni orientació política, ni té autoritat ni té solvència, jo crec que és arribat l'hora de treure conseqüències i la conseqüència...

EL SR. PRESIDENT:

Jo demanaria, per favor, a certs diputats del Grup Parlamentari Popular que es tranquil·litzin, que, la direcció d'aquest debat, la du el president del Parlament.

Continuï, però vagi acabant.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Li agraeisc, Sr. President. Estava ja a la darrera frase, i deia que, efectivament, quan un govern no té ni orientació política, ni té autoritat, ni té solvència per treure els assumptes que té en cartera, és el moment de fer balanç, de treure conseqüències, i l'única conseqüència adequada i correcta és la dimissió del seu president. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, té la paraula el seu portaveu Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. "Per què ens trobam aquí?", ha començat amb aquestes paraules la intervenció la Sra. Salom. Per què ens trobam aquí, Sra. Salom, senyores i senyors del Partit Popular i del Govern? Simplement perquè el Govern ha fet les coses mal fetes. Aquesta és l'única explicació: ens trobam aquí perquè el Govern ha fet les coses mal fetes i ara vol que el Parlament, amb una altra cosa mal feta, les arregli, i aquest fet, el reconeixement que el Govern ha fet les coses mal fetes, com a mínim pensam que requereix un poquet més d'humilitat. El dia que han rebut aquesta estirada d'orelles tan impressionant del Consell Consultiu -no sé si hi deu haver precedents d'un dictamen tan contundent- haurien de venir aquí amb un poquet més d'humilitat, perquè, aquí, no els hi ha duit una oposició destructiva, que diu sempre que no a tot; avui som aquí perquè ens hi han duit vostès, el Govern ens ha duit aquí, el Govern, que no va fer cas d'unes recomanacions internes, publicades al diari *Balears*, i es va obstinar, a pesar dels advertiments d'il·legalitat, de possible inconstitucionalitat, es va obstinar a promulgar una norma, un decret, que ara ha estat invalidat pel Consell Consultiu.

Efectivament, el Decret de 23 de gener, el 8/1998, mal anomenat de moratòria turística, va coincidir amb unes fires, amb unes importants fires internacionals en matèria turística que donaren un extraordinari ressò informatiu a aquest decret. Era una gran mesura, la filosofia de la qual crec que tothom comparteix. Però vet aquí que allò que havia de ser la joia de la corona del Govern del Sr. Matas, s'ha convertit en el major ridícul del Govern del Sr. Matas. El motiu: actuar com una monarquia absolutista i no com una democràcia parlamentària. En democràcia parlamentària el Parlament s'ha de respectar. Vostès, però, han volgut passar olímpicament del Consell Consultiu: "No és necessari el dictamen previ del Consell Consultiu". Vostès han volgut suplantar el Parlament: "No és necessari que aquesta norma sigui aprovada pel Parlament de les Illes Balears; ho pot fer directament el Govern", a pesar dels informes que hi havia. Però el més greu és que jo crec que encara insisteixen en això.

Intentaré no entrar en el contingut de la Llei, el reserv per a l'argumentació en el debat posterior, que el durà el Sr. Sansó en nom del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, però es fixin en el fet que l'exposició de motius diu que hi ha opinions jurídiques contradictòries pel que fa al rang de la norma; opinions jurídiques contradictòries, i ho ha repetit la Sra. Salom fa un moment entre cometes: "Davant l'existència de dubtes jurídics", ha dit. Dubtes jurídics?, amb aquesta repassada del Consell Consultiu?, encara s'atreveixen a qualificar que aquí hi ha dubtes jurídics i distintes interpretacions? Aquí hi ha un dictamen vinculant del Consell Consultiu que els diu que vostès han infringit la tramitació parlamentària i que s'han situat enfora. Això no són dubtes, avui no hi ha cap dubte i, de fet, som aquí perquè no existeix cap possible dubte: això s'ha d'aprovar amb una llei del Parlament, i s'havia de passar per dictamen del Consell Consultiu.

I tornen a insistir en els errors, en un error formal però fonamental: crec que tornen a insistir en voler burlar el Parlament. Diran el que vulguin, diran el que vulguin però la tramitació d'aquesta norma mitjançant el procediment de lectura única vulnera l'esperit del Reglament, vulnera l'esperit de l'article 140 del Reglament. El procediment de lectura única és un procediment d'extraordinària urgència per la simplicitat de la norma, que no vol dir que un article únic sigui simple; un article únic, com és aquest cas, pot ser d'una extremada complexitat i pot ser d'unes conseqüències imprevisibles, era molt simple i mirin on ens trobam. Però jo crec que sobretot, sobretot, en aquest tema fa falta un consens més important i, de fet, el que no entenem és el procediment d'esmenes; dins la Junta de Portaveus vàrem demanar quina empara, quina cobertura legal tenia la presentació d'esmenes i, mirin, miri, Sra. Salom, si vostès estan tan convençuts que és possible introduir esmenes a aquesta proposició de llei, mirin, joestic en un torn en contra a aquesta votació, però es pot convertir en un torn a favor; si és possible la presentació d'esmenes, en aquest moment els present una esmena *in voce*, els propòs substituir l'article únic per aquest article únic: "Article únic. Queden suspeses les autoritzacions prèvies de construccions, obres i instal·lacions d'empreses i activitats de turisme fins a l'entrada en vigor de la Llei general del turisme de les Illes Balears. Aquesta suspensió durarà, com a màxim, fins al 31 de desembre del 1999". Això és una suspensió, això és una moratòria turística. Si l'accepten, si procedimentalment és correcte i m'anuncia que l'accepten i votam aquest article únic -avui no som sis- té cinc vots a favor. Això és l'oposició destructiva, això és l'oposició obstructionista, perquè estam a favor de la suspensió d'autoritzacions prèvies mentre es tramita la Llei general del turisme, que possiblement no ens posarem d'acord amb la Llei general del turisme, segurament no ens posarem d'acord, però estam d'acord amb la suspensió.

Això és una suspensió, no el que vostès han intentat fer; vostès no han intentat fer una moratòria turística, vostès han volgut fer una regulació d'autoritzacions prèvies amb unes condicions molt especials, que premien els hotelers que avui ja haurien d'haver tancat per haver incomplert la Llei de modernització de l'any 1990. Aquest és el problema de fons, aquest és el problema que avui ens separa, no és la suspensió, és la regulació que vostès volen fer, encara amb un agreujant, encara amb una cosa molt pitjor que aquesta.

Un dels punts als quals fa més incidència el Consell Consultiu és la discrecionalitat. També només ho citaré de passada. Diu que les normes del Govern, un decret o fins i tot les lleis, no poden tenir un caràcter discrecional, i vostès, primer amb el Decret i ara amb aquesta llei que avui duen a aquesta tramitació, mantenen la discrecionalitat del Govern, vostès no compleixen les exigències del Consell Consultiu, vostès insisteixen, persisteixen en l'error, i aquí ens duen una norma que torna atorgar la discrecionalitat més absoluta al Govern a l'hora d'autoritzar autoritzacions prèvies. No han entès -o no l'han volgut entendre- l'advertiment del Consell Consultiu.

Per què actuen així? Bé, jo crec que això indica la debilitat d'aquest govern. Ens trobam amb el Govern que segurament ha tengut la majoria més absoluta des que tenim autonomia, i segurament mai no havíem tengut un govern tan dèbil com el que tenim ara. Jo veig un govern, en aquest moment, acorralat, donant bandades ideològiques, qüestionades les seves decisions pel mateix partit, deslegitimades les seves decisions pels mateixos tribunals: la sentència de la setmana passada sobre l'incompliment de la Llei de carreteres i el mateix dia el dictamen del Consell Consultiu; crec que mai, en els 15 anys d'autonomia, no havíem tengut un govern tan dèbil, ni quan el Partit Popular estava en minoria. A això hi hem d'afegir les presses, les corregudes, -s'ha dit- l'obsessió per la imatge, voler governar en funció d'una campanya electoral permanent..., en du a una situació difícil com mai no havíem tengut a les Illes Balears. Crec que, a més, actualment no es respecten els fonaments de la democràcia, no es respecten ni les mateixes lleis emanades d'aquest parlament, sigui la Llei de carreteres, com deia, siguin les lleis de turisme, i no es respecten les regles del joc parlamentari. Sr. Matas, crec que mai un govern no havia fet tantes coses; crec que mai un govern no havia fet tantes coses malament en tant poc temps, millor dit.

I acab, Sr. President. El nostre partit no vol cap dictadura, ni d'una persona ni d'un parlament mitjançant un partit, perquè, a més de les majories, hi ha els procediments i en democràcia la forma és una qüestió de fons; en els règims parlamentaris la forma és una qüestió fonamental, una qüestió de fons bàsica i fonamental que vostès no han respectat.

Jo no li demanaré la dimissió, Sr. Matas, crec que qui ha de decidir si aquest govern ha actuat correctament aquests darrers anys són els nostres ciutadans l'any que ve. Simplement acabaria així com he començat al principi: davant aquestes equivocacions tan greus, els demanaria un gest d'humilitat. Estam davant una qüestió bàsica i fonamental per al nostre país.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diputat, per favor.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Acab, acab, Sr. President.

Estam en una ocasió on tots ens podríem posar d'acord per posar les bases per aturar el creixement turístic. Aquí té la nostra mà estesa; la hi he oferta i el president té la proposta. Si l'accepten, avui, a aquesta lectura única, s'hi sumaran cinc vots. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el seu portaveu Sr. Francesc Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, la portaveu del Grup Popular ja ha fet una menció a què és això de la lectura única, que és el que en aquest moment tractam de dilucidar, si hi hem de votar favorablement o no.

És una tramitació especial, molt curta, que se justifica amb la naturalesa del projecte o amb la simplicitat de la seva formulació. I què diuen, els que han estudiat aquests temes?, els que han estudiat el Dret parlamentari, què comenten, sobre aquestes qüestions de la lectura única? Jo he cercat algunes cites de gent que hi entén, n'Isidre Moles, per exemple, que estudia aquest tema i diu que és una cosa molt interessant, diu que aquestes expressions que vénen en el Reglament, que són les mateixes del Reglament del Congrés dels Diputats, com ja s'ha dit, diu que tenen una certa flexibilitat, però que això ve reforçar per la cautela del fet que sigui la Mesa que ha de fer la proposta. Diu que quan s'elimina la possibilitat d'esmenes alternatives sobre el contingut de la llei i s'exclou el tràmit de ponència i comissió, resulta aconsellable reforçar les garanties perquè no es derivi amb facilitat cap a una imposició de la majoria, extrem que els usos parlamentaris solen respectar. Això diu el Sr. Moles, i jo diria que solien respectar els usos parlamentaris, perquè avui aquí s'introduirà un nou precedent en un sentit contrari.

Un altre tractadista, sempre citat, perquè és una personalitat, una autoritat en aquestes qüestions, el Sr. Santaaulalia, diu que aquesta fórmula de reglament és tan ambigua que poc garanteix, i en permet un ús indiscriminat, diu que suposa una severa restricció de les facultats legislatives dels diputats i dels grups, que tenen una de les seves principals manifestacions en la possibilitat de presentar esmenes amb la seva consegüent discussió i votació, d'aquí que s'hagi d'evitar aquest procediment en els projectes legislatius que tinguin importància política o social, o que admetin alteracions o matisos. Només se n'hauria de fer ús en projectes legislatius on el text sigui tan succint, tan curt, que no càpiga més que acceptar-lo o rebutjar-lo en bloc.

Bé, per tant, anem a veure aquest projecte. Pel seu caràcter i per la seva formulació, admet una única resposta?, un sí sense fisures o un no sense alternatives? No. Si plantejam l'objectiu general, l'objectiu que van presentar el president de la Comunitat Autònoma, el Sr. Matas, i el conseller de Turisme, el Sr. González Ortea, l'objectiu de, davant l'ofegament en què ens trobam i que estan limitats els nostres recursos, les nostres infraestructures, que ja no podem aguantar més gent durant la temporada alta, prendre una decisió de conduir la capacitat turística a un màxim sostenible. Si acceptam això, ho compartim, i acceptam la necessitat d'adoptar mesures transitòries mentre no s'aprovin normes o plans que estableixin definitivament quina és aquesta aplicació d'aquestes magnituds màximes, hem de dir que aquest projecte és una solució com moltes altres i molt millors que hi pugui haver. Per tant, aquest projecte no permet blanc o negre, no permet dir que aquell que estigui en contra d'aquest projecte està en contra de limitar el creixement, perquè, què vol dir això?, que necessàriament nosaltres hem d'estar d'acord en revaloritzar les places turístiques obsoletes, les places dels hotels degradats, les places antiquades?, hem d'estar d'acord en el fet que s'han de revaloritzar, perquè si no estam d'acord en això estam en contra de les mesures cautelars per contenir el creixement? No.

Està clar que aquest projecte no és un projecte, per tant, adequat per dir si o no, que no és un projecte que per la seva simplicitat permeti una lectura única. Podem aprovar per lectura única un projecte que procedeix d'un dictamen negatiu, per qüestions de fons, del Consell Consultiu a un decret del Govern i que l'origen del qual -perquè aquest és l'origen, un origen reconegut per la portaveu del Grup Popular- aquest origen en un dictamen negatiu a un decret per part del Consell Consultiu està amagat, ni tan sols s'expressa en el preàmbul o a l'exposició de motius d'aquesta llei? Què significa això d'opinions jurídiques contradictòries quan es refereixen al dictamen del més alt òrgan consultiu en matèria de dret de les Illes Balears?, que, segons la pròpia llei, els assumptes dictaminats pel Consell Consultiu no podran ser remesos per informe a cap altre òrgan o organisme de la Comunitat Autònoma; això és equivalent a la pràctica eclesiàstica de *roma locuta, disputa finita*; també m'agrada el llatí, Sra. Munar.

(Rialles)

Però no, aquí escolten el Consell Consultiu i diuen que bé, que hi ha alguna divergència... I quina és la divergència que hi ha?, perquè el Consell Consultiu no va amb mitges tintes, el Consell Consultiu simplement diu que no s'ajusta a dret per inobservància dels principis constitucionals de reserva de llei i de legalitat, no diu res més; diu que hi ha una inadequació global a dret, una petita qüestió de forma, com es pot entendre. Això és el dictamen del màxim òrgan en matèria de dret consultiu de les Illes Balears, i això és menyspreat en el preàmbul d'aquest projecte de llei com a una opinió jurídica contradictòria, entre d'altres, se suposa.

Hi ha alternatives diverses a allò que se'ns proposa aquí, avui, en forma d'article únic. Hi ha mesures diferents possibles en matèria de mesures transitòries per a allotjaments turístics, per exemple el que ha proposat el Sr. Sampol, suspensió sense excepcions d'autoritzacions prèvies d'allotjaments turístics; per exemple, la tipificació de la no modernització com a causa de sanció de tancament d'un establiment d'allotjament turístic, cosa que, desgraciadament, avui no existeix, no es pot tancar un hotel per no complir el Pla de modernització perquè això no està tipificat com a sancionable amb el tancament a la Llei sancionadora en matèria de turisme. Per exemple, pot ser objecte de lectura única una llei que introdueix l'excepcional interès turístic sense sotmetre's als procediments que l'Estatut estableix per a aquelles matèries que afecten les competències dels consells insulars?, perquè les autoritzacions turístiques, a Menorca i a Eivissa i Formentera, estan transferides als consells insulars, i aquí s'introdueix un nou element que canvia aquest repartiment competencial sense, prèviament, haver-se sotmès al procediment de la Comissió Tècnica Interinsular que estableix l'Estatut d'Autonomia. Hi ha defectes greus al text que ja hi eren al Decret, i que avui hi continuen sent, que són les places obsoletes? Quines places són les que permet la permuta de places velles per places noves? Hi ha, com ja tendré ocasió de parlar en el segon debat, una remissió al reglament absolutament en blanc, hi ha una discrecionalitat en la declaració de l'excepcional interès turístic.

Per tant, com podem donar una lectura única, un xec en blanc al Govern perquè reglamentí sense límits? Com podem aprovar aquí una llei que desapoderi el propi legislador? El Consell Consultiu ha dit que hi ha una reserva de llei, per aplicació de la Constitució, i ara el Govern ens du una llei *trágala*, que el que diu és que li tornam la competència, via reglamentària, al Govern. Baix la formalitat legislativa hi ha un frau, aquí s'està proposant una cessió de poders del Parlament al Govern, i això, senyores i senyors diputats, no ho pot aprovar cap majoria. A més, hi havia altres camins també per poder tramitar aquesta llei, no necessàriament per lectura única, que també eren ràpids, i no s'han volgut explorar, des de la urgència, que sí que està demanada, però que no té cap efecte sobre una lectura única, fins a la competència legislativa plena en comissió, que permet eliminar una de les tramitacions parlamentàries.

Però jo vull formular una pregunta: Si el Decret 8/98 quedarà en vigor després de l'aprovació d'aquesta llei, com ha dit el conseller de Turisme, quina urgència hi ha que impedeixi que en deu o quinze dies no pugui estar aquesta llei en tramitació en aquest parlament? Quin és el problema que impedeix dedicar més dies, si aquest decret no es posa en dubte en cap moment la seva vigència posterior?

En aquest parlament, com ha dit la diputada i portaveu Sra. Salom, s'han iniciat per lectura única 17 lleis des que es va constituir el Parlament, fa 15 anys. De 17 lleis per lectura única, 15 han estat acceptades per unanimitat la lectura única i per unanimitat el seu contingut. A una, s'ha dit aquí ja, no hi va haver aquest consens en la lectura ni unanimitat en el seu contingut, i la Sra. Munar ha dit de què es tractava precisament, d'una llei de restricció del transfuguisme i de la relació dels trànsfuges amb el Grup Mixt. I n'hi ha una, que ningú ha citat aquí -perquè aquí s'han dit coses que no són certes-, n'hi ha una que aquí va succeir el següent: La lectura única no va tenir unanimitat a la Junta de Portaveus, "el Sr. President agraeix les intervencions i en conclou la manca d'unanimitat," -això és una acta d'una Junta de Portaveus- "requisit que sempre s'ha tingut en compte a l'hora de formular proposta al Ple". I després diu: "per tant, la Mesa resoldrà", i la Mesa, que presidia el president del Parlament, el Sr. Cristòfol Soler i Cladera, va acordar "oïda la Junta de Portaveus, i atès que no s'hi produí unanimitat, respecte de la proposta de referència, la Mesa, conformement amb l'establert a l'article 140, acorda no proposar al Ple de la Cambra la tramitació directa i amb lectura única del projecte de llei", etcètera. Aquest és el precedent important quan no hi ha unanimitat a la Junta de Portaveus, en un assumpte, a més, que ni tan sols és adequat per a una lectura única.

Senyores i senyors diputats, en conclusió: Ni la naturalesa del projecte ni la simplicitats són adequats per a una lectura única. Que tenguem un sol article, quan en necessitaria més, no suposa simplicitat del contingut. La tramitació en lectura única és un cas clar de severa restricció per raons estrictament polítiques i d'imatge de les facultats legislatives dels diputats i dels grups parlamentaris, ja que no es tracta d'un text davant el qual no hi càpiga més que acceptar-lo o rebutjar-lo en bloc. És un projecte de gran importància política i social que admet moltes modificacions i matisos.

Serà una llei dolenta, senyores i senyors diputats, tan dolenta com el decret del qual procedeix; un exemple de l'estil Matas de governar: prepotència en la falta de respecte a la llei, fins ara, i desconsideració i prepotència cap al Parlament i cap al Consell Consultiu. menyspreu cap al Parlament i desconsideració cap a un Consell Consultiu, del qual he de dir que ha estat exemplarment independent a pesar de l'asfixiant atmosfera de pensament únic, d'eliminació de la discrepància que el Govern promou amb quantiosos recursos.

Per altra part, permeti'm que els digui també que el President del Parlament, juntament amb els altres membres del Partit Popular, dels altres membres de la Mesa del Parlament, han fet un pèssim, un lamentable servei al Parlament, obrint el pas a una decisió de la majoria que retalla els drets dels parlamentaris en la seva funció legisladora. Han estat més escolans del Govern que defensors i garants dels bons usos parlamentaris. No és avui un dia en què ningú es pugui sentir satisfet, ningú que cregui en les institucions i en el seu bon funcionament. Aquesta imposició de lectura única és una taca a l'història del nostre parlament que, no ho dubtin, serà adduïda en el futur com a precedent i justificació per cometre nous contrafets. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Acabat... Per què em demana la paraula?

LA SRA. SALOM I COLL:

Sr. President, jo demanaria la paraula per contradiccions, perquè determinats portaveus han convertit aquest debat en un debat de l'estat de l'autonomia, i m'agradaria tenir un torn per contradiccions.

EL SR. PRESIDENT:

Miri, aquesta presidència entén que l'estructura del debat està perfectament fixada, amb un torn a favor, en el qual no s'ha limitat quina era aquesta intervenció per part de cap portaveu, i amb un torn en contra; i per tant, ni tan sols el president d'aquest parlament, que també ha estat al·ludit, farà ús de cap contradicció. Per tant, passam a votació.

Senyores i senyors diputats que votin a favor del procediment de lectura única per a la tramitació del projecte de llei presentat pel Govern, es volen posar drets, per favor? Poden seure, moltes gràcies.

Vots en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Vots a favor, 30, en contra, 26; cap abstenció. Queda aprovat el procediment per lectura única.

I.- Tramitació directa i en lectura única, si n'és el cas, del Projecte de Llei RGE núm. 2786/98, pel qual s'aproven mesures transitòries relatives a l'atorgament d'autoritacions prèvies de construccions, obre si instal·lacions d'empreses i activitats turístiques.

Per tant, admesa la tramitació del projecte mitjançant lectura única, procedeix ara al debat del projecte d'acord amb les normes de debat a la totalitat.

En primer lloc, si així ho sol·licita el Govern, hi haurà una presentació del projecte. Després intervendran els grups parlamentaris a favor, en contra, i torn de rèplica i contrarèplica, exceptuant-ne que se'n pugui obrir qüestió incidental.

Sr. Conseller de Turisme, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González Ortea):

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Voy a hacer una breve presentación de este proyecto de ley, que por otro lado, y después de los sucesivos debates que ha habido en torno a este asunto en esta cámara, creo que es suficientemente conocido, pero también creo que una mínima cortesía parlamentaria me obliga a hacer esa breve presentación. Espero que sepan disculparme si repito alguna de las cosas que a lo largo de estos debates han salido. No pretendo en esta presentación entrar, por supuesto, en debate de ninguna clase con lo que se ha dicho con anterioridad. Trataré de hacerlo lo más objetivamente que pueda.

El objeto del proyecto tengo que decir que la futura ley general turística, que elabora desde hace algunos meses la *Conselleria* de Turismo para presentarla al Consejo de Gobierno contemplará, entre otras cuestiones, limitaciones al crecimiento de la oferta de alojamientos en Baleares. Ésa al menos es la pretensión de quienes trabajamos en los borradores que puedan servir después para la construcción de ese proyecto de ley.

Siendo éste un objetivo básico en el diseño de la nueva oferta turística para nuestra comunidad, se consideró necesario arbitrar medidas transitorias en tanto se discutía esa ley, que evitaran una avalancha de solicitudes de nuevas plazas y un movimiento especulativo con ellas, como ha sucedido en otras ocasiones, tanto en esta comunidad como en otras ante cuestiones parecidas. Y ésa fue la razón básica que nos llevó a la elaboración de un decreto, el 9/1998, de 23 de enero, de medidas transitorias para la concesión de autorizaciones en materia de turismo. Y, como el propio decreto en su exposición de motivos dice, no solamente nos llevó a hacerlo esta creo que absolutamente necesaria medida de protección de la especulación de la discusión del proyecto de ley que íbamos a someter a conocimiento general, sino que además nos parecía útil hacerlo en un momento en el que una pieza maestra en la ordenación del territorio de esta comunidad, las Directrices de Ordenación Territorial, estaban sometidas a

información pública, y en plena discusión en las instituciones y en la sociedad balear. Había también simultáneamente un período intenso de modificación de planeamientos municipales, y en concreto de adaptación de esos planeamientos a los planes de ordenación de la oferta turística, tanto en la isla de Mallorca como en la de Ibiza y Formentera, así como la elaboración también de unos planes territoriales parciales, todo ello en desarrollo de la vigente Ley de ordenación del territorio de la comunidad, tanto en la isla de Menorca como en las otras de Mallorca e Ibiza. Todo ello justificaba, a nuestro entender, la publicación rápida e inopinada de este decreto de medidas transitorias.

El decreto se aprueba el 23 de enero, y enseguida que se aprueba, como es natural, dado el calado y la trascendencia de ese decreto, que en definitiva no contemplaba sino medidas transitorias, y eso es importante, pero medidas muy de gran repercusión en la sociedad balear, una sociedad eminentemente turística, y en un momento en que una sucesión de años de buenos resultados en el aspecto de contratación turística, invitaba, y cada vez ponía de manifiesto un mayor interés en el crecimiento en esa materia. A pesar de ser una medida transitoria, ese calado de la medida hizo que inmediatamente tuviera un gran eco, no sólo en el ámbito de la comunidad, sino mucho más allá de él; y claro está que formando parte de ese eco, ese eco tuviera también resonancias jurídicas. Desde cosas tan lamentables como la publicación por determinado medio de comunicación de un informe falsificado de un presunto asesor jurídico de la *Conselleria* de Turismo, un informe hecho desde luego aparentemente en un papel con membrete de la *Conselleria*, pero también anónimo y para nosotros, insisto, absolutamente desconocido, desde eso hemos venido siguiendo un proceso de discusión en algunos medios de comunicación, e incluso en algunos foros aquí y fuera de aquí, de la discusión de este decreto.

Estábamos bien convencidos cuando lo publicamos, como es natural, de su bondad, no sólo en cuanto a su fondo, sino también en cuanto a su forma. Muy recientemente, la semana pasada, tenemos conocimiento de un informe del Consejo Consultivo, informe que nosotros pedimos voluntariamente y *a posteriori* de haber aprobado la norma, informe que no es vinculante en absoluto para el Gobierno, y que desde luego en absoluto tampoco significa una derogación de la norma, una derogación del decreto que está vigente. Ese informe contiene en su parte fundamental una crítica firme y clara al rango de la norma, una crítica que considera que no es suficiente el rango de decreto para regular algo como esto de acuerdo con principios constitucionales, e incluso también opina que tiene rango insuficiente, puesto que entra en algunas leyes de carácter local, de esta comunidad autónoma.

Como consecuencia de ese informe, del órgano consultivo más importante de esta comunidad, del órgano consultivo del Gobierno, que el Gobierno elige y nombra, por cierto, y que algunos interpretan en su momento que iba a ser un órgano dócil al Gobierno, pero que es un órgano de gran importancia, relevancia, y así se la damos en el Gobierno; como consecuencia de ese informe nos parece imprescindible conseguir una cobertura para ese decreto que elimine cualquier posibilidad de pensar en que la norma o el fondo de la norma, lo que pretendemos en definitiva con las medidas transitorias que se han puesto en marcha, estén suficientemente garantizadas ante cualquier eventualidad de reclamación o de recurso ante los tribunales de lo contencioso administrativo. Es por esta razón, motivado por estos informes y por las contradicciones jurídicas que se plantean entre quienes asesorando al Gobierno daban por suficiente el rango de decreto para la norma aprobada y quienes, en el *Consell Consultiu* sobre todo, opinan que el rango debe de ser el de ley; eso es lo que motiva y justifica la redacción de este proyecto de ley.

Yo creo que existe un consenso social sobre el hecho de que Baleares está tocando techo en cuanto al número de plazas de alojamiento y en la necesidad de afrontar un futuro de nuestra oferta turística basado en el crecimiento de los niveles de calidad por encima de aspectos cuantitativos. Y este consenso se produce en un momento en el que el desarrollo turístico de Baleares, tanto en oferta como en demanda, ha alcanzado niveles que rozan la sostenibilidad, especialmente en la temporada alta. Las tres últimas temporadas se han experimentado importantísimos aumentos de visitantes, y las perspectivas hoy indican que ese proceso se mantendrá en los próximos años. La Ley general turística que se plantea y se estudia en la *Conselleria*, además de ordenar y actualizar la legislación existente en la materia, desde un principio piensa en proponer la introducción de elementos correctores frente a un posible desbordamiento de esa oferta, y en consecuencia de la calidad de vida tanto de los propios habitantes de la Comunidad Autónoma, de quienes nos visitan. Cuando se plantea y se da a conocer el Decreto 9/1998, de 23 de enero, se produce una aceptación generalizada, tanto por los sectores inmediatamente afectados, por los sectores que podríamos llamar inmediatamente turísticos, como por la sociedad balear en general. Así lo ponen de manifiesto los medios de comunicación, que han sido un reflejo claro durante estos cuatro meses de vigencia del decreto, de esa aceptación.

El proyecto de ley que hoy se presenta recoge todo lo sustancial, todo el fondo de los objetivos que animaron el Decreto 9/1998. El proyecto de ley, como el decreto, es tan solo una medida transitoria, una medida de freno mientras se debate con la tranquilidad y el sosiego necesarios la futura ley general turística, una ley que debe concretarse y ampliarse a través de este debate, que implicará a toda la sociedad, a los sectores afectados, y que por supuesto deberá venir a esta cámara para discutirse también con la tranquilidad y el sosiego que un tema de tal trascendencia para nuestro futuro a medio y largo plazo significa.

La ley se limita, la que presentamos hoy, por consiguiente, a consagrar las medidas transitorias que el decreto ya preveía. Tiene un artículo único, en el que el otorgamiento de autorizaciones se condiciona al intercambio de plazas de acuerdo con las previsiones de la fórmula contenida en los planes de ordenación de la oferta turística.

Se contiene también la excepcionalidad de la construcción de nuevos alojamientos de turismo rural. También se justificaban en su momento en el decreto, y tampoco han planteado mayores problemas durante estos meses.

Se contiene también una exención para aquellas viviendas vacacionales que, como saben, estuvieron sin legislación durante un montón de años, y que muy recientemente han sido también en la misma fecha, el 23 de enero, objeto de regulación por el Gobierno de la comunidad.

Contiene igualmente un apartado de excepcionalidad en el cual el Consejo de Gobierno puede apreciar mediante informe previo del Consejo Asesor de Turismo, que en esta materia equivale a lo que puede ser el *Consell Consultiu* en materia jurídica, por cuanto en él se reúnen personas de la máxima responsabilidad y del máximo interés en la materia, y previo ese informe, y para aquellas ofertas que reúnan tres condiciones novedosas, extraordinaria calidad y contribución a la desestacionalización, pueda eximirse del cumplimiento de la modificación o del intercambio de plazas.

Tiene una disposición derogatoria lógica, en que se derogan según ella todas las normas de igual o inferior rango que puedan contradecir lo dicho en la ley, y dos disposiciones finales primeras, una que faculta al Gobierno, como es lógico, para el desarrollo reglamentario, y una segunda en que lo más importante y sustancial es que se pone fecha fija a la transitoriedad que el proyecto de ley prevé. El proyecto de ley se extinguirá, si es que se convierte en ley, por uno de dos caminos, o bien por la aprobación en esta cámara de la Ley general turística, o bien si esta cámara, si la sociedad balear -cosa que no creo- no es capaz de darse a si misma esa ley general turística, la ley se extingue el 31 de diciembre de 1999. Eso es todo su contenido, y nada más, Sr. Presidente.

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Intervencions dels grups que es mostrin a favor del projecte de llei presentat pel Govern.

LA SRA. SALOM I COLL:

Sí, Sr. President. Evidentment el nostre grup, el Grup Parlamentari Popular, està a favor de totes les paraules que ha dit el Sr. Conseller, i per tant nosaltres voldríem utilitzar el torn de fixació de postura.

EL SR. PRESIDENT:

Sap que, en aplicació de l'article 73, no podrà contradir els arguments dels altres grups, si no, entrarem en qüestió, i podré donar la paraula als altres grups en torn de rèplica.

Tenen la paraula els grups que vulguin intervenir en contra del projecte de llei. Té la paraula, com a representant del Grup Mixt, la Sra. Maria Antònia Munar.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En opinió d'Unió Mallorquina, la situació creada avui en aquest parlament és d'una extraordinària anormalitat; i ho és perquè no tenim un govern normal. Amb això no els dic que siguin anormals, que quedi clar. Em referesc a un govern que faci el que és normal que faci un govern, és a dir que governi. Vostès no governen, i el que es pitjor, pretenen fer molta feina, i això encara ens pot dur a pitjor lloc. Crec sincerament que hagués estat millor no fer res en aquest tema; però ja que ho havien fet, hagués estat millor que el Govern, una vegada vist el dictamen, hagués retirat aquest projecte de llei per evitar que ens trobàssim amb una situació tan desagradable com la que ens trobam avui aquí, en aquest parlament. Això els hauria permès de qualque manera rectificar, hauria pogut retornar la dignitat al Govern, i també a aquest parlament, pel que després explicaré; i de qualque manera haurien evitat una vegada més que el Govern del Partit Popular fos l'abanderat o tengués com a senyes d'identitat la corrupció i la degeneració del sistema democràtic. En massa ocasions se'ls ha acusats a vostès de no ser democràtics, de no tenir una clara divisió de poders, de no saber que des del Govern no es pot fer tot el que es vol, s'ha de fer tan sols allò que es pot.

Avui la situació del Partit Popular la podríem comparar amb la del Polifem, el cíclop de *L'Odissea*, després que Ulisses el cegués. Si abans tenia un ull, si tenia una única visió, si tenia un únic punt de vista, una vegada travessat l'ull per Ulisses -posin-li Aznar- s'han quedat sense camí, sense direcció, i el que fan és pegar tombs: "ara vaig, ara torn; ara blanc, ara negre". La veritat és que el PP s'ha convertit en aquest cíclop, en aquest gegant monstruós, perquè tenen molts de vots, realment són molts, però que no tenen una visió clara, que no saben cap a on van; i és que realment s'ha de recordar que des de Madrid els varen cegar, els varen llevar la visió i l'únic líder, m'agradi o no, que vostès tenien, i a partir d'aquí van viatjant, i mai millor dit això de viatjant, perquè viatgen molt, però viatgen sense direcció, i fan feina, fan molta feina, però no la fan ben feta. I per tant, l'acció

de Govern és un ridícul continu. Aproven un règim fiscal i econòmic especial per a les Illes Balears, i s'aprova per tot aquest parlament per unanimitat, i després des de Madrid els diuen que no. Ridícul total. I a la vegada aproven un pla de carreteres, i fan anuncis com s'ha dit als mitjans de comunicació, i llavors els diuen que no podien fer les carreteres per allà on les han fet, que s'han passat. Però, i què més dona? La veritat és que tot això a vostès no els preocupa en absolut, perquè l'únic que els interessa és la imatge, fer creure a la gent que fan coses, que governen, que tenen un president, i que aquest serà un bon candidat. I per tant, només pensen en programes estrella que al final queden totalment estrellats. I no només s'estrella el Govern, sinó que de pas s'estrellen totes aquelles altres institucions que formen part del sistema democràtic, que és el més greu.

Per a sorpresa de tots nosaltres, el gener d'enguany anunciaven que creaven un decret que suposava, deien, una important passa per al Govern balear. No en facin moltes, no continuïn caminant. La filosofia del decret, segons el màxim responsable de l'executiu balear, havia de ser l'eix definidor de la nova política Matas. Esperem que no sigui així, i que rectificuin, perquè seria un eix definidor realment anticonstitucional, antiestatutari, i que està en contra de totes les normatives aprovades per aquest parlament; una política que deien que es basava en un creixement econòmic sostingut, adequat a l'evolució econòmica de la nostra realitat territorial, tot el que els havia dit durant molt de temps tota l'oposició, i que pareix que al final ho han entès.

La normativa aprovada pel Govern del Sr. Matas, no sé si serà vàlida en el sentit propi que l'executiu va anunciar, no ho sé. El que sí sé és que els ha servit per omplir pàgines i pàgines de premsa, per anar a Brussel·les, per tenir programes de ràdio, per tenir programes de televisió, en definitiva el que han dit tots els grups de l'oposició, per fer imatge, però una imatge que no és certa, que no té res en el fons, que simplement és això, imatge, però els falta contingut.

Em deman si ara, que s'ha demostrat amb els dictàmens del Consell Consultiu que aquest decret és improp, és inconstitucional, encara es continuarà divulgant aquest decret, i dient que és molt bo, i que tenen una llei meravellosa. Esper que s'aturin almanco de fer-ho; perquè, la veritat, encara no he vist que es definís el president del Govern sobre cap ni un d'aquests temes, i pareix que ningú no vol donar la cara, ni tan sols vol el Grup Popular defensar-ho en aquesta cambra, i passen automàticament als grups de l'oposició. Frissen molt, això sí que està clar, frissen molt de sortir d'aquest tema: Divendres, divendres horabaixa, no intervé el propi Grup Popular. El que és clar, és que és un tema que els crema, i que els crema de valent. I és que el cas és greu, encara que hi hagi gent que rigui, i jo crec que és d'inconsciència pura que un riu davant un tema tan transcendental. En el dictamen del Consell Consultiu el que se'ls diu, d'allò que se'ls parla no és d'errors formals, ni d'errors d'aspecte tècnic, ni de fallades que es puguin fàcilment solucionar. Els parla de conculcar els drets fonamentals. Els arriba a dir que aquest decret vulnera el dret de la llibertat de mercat, de la llibertat d'empresa, bàsics d'una constitució.

També, si feim un repàs, veurem que aquest decret vulnera la Llei orgànica d'aquesta comunitat, l'Estatut d'Autonomia. Jo ho comprenc, vostès ni el varen votar, l'Estatut d'Autonomia; és que no hi creuen. Realment jo ho comprenc, que els és igual vulnerar-lo, perquè no hi han cregut mai. Altres lleis, per què dir?, al cap i a la fi qui les ha aprovat? El Parlament balear, i què és això? Nosaltres votam aquí que sí, i a Madrid que no, i al final els canvien de president des de Madrid, i els pareix tot normal. Jo ho comprenc.

El que sí és cert, és que amb aquest fet que avui passa en aquest parlament, amb la no defensa ni tan sols per part del Partit Popular d'aquesta llei, s'està fent un magre favor al Parlament, a les lleis, a l'autonomia, a l'autogovern. Vostès estan interessats que la gent no hi cregui, en tot això. A vostès els convé més que continuïn governant els partits centralistes, que continuïn governant els mateixos de sempre, perquè això els dona moltes més possibilitats.

Ni he de dir que Unió Mallorquina no donarà suport a aquest projecte de llei que avui presenten ni estam d'acord, en absolut, com l'han volgut tramitar, tampoc no estam, en absolut, d'acord amb la defensa que n'ha fet el conseller, perquè Unió Mallorquina no vol aprovar una llei que resulta ser el resultat d'un decret anticonstitucional, antiestatutari i que vulnera tot tipus de legislació d'aquest propi parlament.

Unió Mallorquina diu no a una llei que no vol suspendre, Sr. González Ortea, sinó que vol regular d'una manera discrecional, és a dir, amb tot el poder per al Govern -a uns els dic que sí i a uns altres, que no-, perquè, contràriament, acceptaria l'esmena que se li ha proposat avui, i que l'haurien acceptat tots els altres grups, d'una moratòria autèntica. Vostès no estan d'acord que s'aturi, vostès no estan d'acord amb la moratòria, vostès estan d'acord amb poder continuar fent el que sempre han fet, que és el que han volgut.

Vostè, amb aquesta llei, el que fan és revaloritzar unes places que ja eren totalment obsoletes, i vostès en són ben conscients.

Unió Mallorquina ha de dir també a això que no, igualment que diu que no a una llei que significa la degradació del Govern, del Parlament i, en definitiva, del sistema democràtic d'aquesta comunitat i un ridícul cap als consells de Mallorca, de Menorca i d'Eivissa i Formentera i també, com no, cap a tots els seus ciutadans. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula la portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, la Sra. Margalida Thomàs.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. En aquest debat, on ja es tracta de posicionar-nos respecte d'un projecte de llei en concret, ja es va analitzar el contingut del Decret 9/98, gràcies a la iniciativa de l'oposició, del grup Parlamentari Socialista, a través d'una interpel·lació, ho vull fer constar perquè, Sr. Conseller, reiteradament diu que ja s'ha debatut aquest decret, no s'ha debatut per interès del Govern, sinó per interès de l'oposició, i s'ha debatut dues vegades, una vegada, a una interpel·lació i llavors a una moció posterior.

Per tant, avui venim a posicionar-nos respecte del projecte de llei en lectura única que s'ha presentat per part del Govern.

Esquerra Unida votarà que no a aquest projecte de llei, primerament pel procediment, ja hi ha hagut un debat anterior, per tant, ja s'ha explicat suficientment, per tant, consideram que no s'hi pot dur per lectura única una llei d'aquest calat; per altra banda, no puc deixar de fer referència a allò que deia la diputada del Grup Parlamentari Popular, la Sra. Salom, sobre la simplicitat, perquè té un article únic, que ja ha sortit en el debat anterior, la simplicitat no ve pel nombre, no ve per la llargària o la curtària d'una llei, sinó pel contingut, i aquesta llei no és simple, té molt calat, té molt contingut i, evidentment, no entra dins el que diu l'article 140 del Reglament sobre la simplicitat o el consens respecte de les lectures úniques.

Però analitzant en concret el text de la llei a debatre avui, Esquerra Unida ja va dir en el moment d'analitzar el contingut del decret que considerava que era una moratòria hotelera insuficient, una moratòria, o almanco aquest n'és el títol, totalment insuficient donat el model i donada la no relació amb allò que significa una ordenació global del model econòmic que volem per a aquestes illes, que Esquerra Unida, evidentment, aposta per un model econòmic de desenvolupament sostenible i que ha d'anar lligat tant a l'ordenació turística com a tota la resta de sistema productiu i, a la vegada, als temes dels recursos naturals i, per tant, a tot allò que hi ha en debat a través de les Directrius d'Ordenació Territorial.

Per tant, primera consideració, Esquerra Unida considera totalment insuficient el contingut d'aquesta llei, per allò que significa d'ordenació o de possible moratòria. A la vegada, considera que en haver-hi un article únic, és curiós que ja hi hagi tantes excepcions només al primer paràgraf.

L'excepció dels allotjaments regulats pel Decret 62/95, la consideram lògica, però allò que ja no consideram tan lògic, i que ja venia al decret anterior, és l'excepció dels habitatges turístics a través de la disposició transitòria del Decret 8/98, de 23 de gener. Aquesta disposició transitòria, la consideram ja una vertadera amnistia per a totes aquells habitatges que es dediquen al lloguer i que es consideren turístics, i si ara no es tracta d'analitzar aquesta disposició transitòria, sí que ens preocupa que torni a aparèixer com a excepció inicial a l'article primer, o a l'apartat primer de l'article únic.

La baixa definitiva d'una autorització amb l'informe previ de l'Administració turística competent, ens pareix correcte que ja s'hagi corregit a través de l'informe del Consell consultiu i, per tant, ja es digui que hi ha distintes administracions turístiques, en aquest sentit, competents.

I allò que no hi queda clar, que no diferencia clarament, és, en el moment d'aplicar la fórmula, quan s'hagin de donar de baixa de forma definitiva, quan s'hagin d'intercanviar amb les places obsoletes, si es posaran en igualtat de condicions aquelles baixes que fins ara es donen de forma definitiva o aquelles que s'han donat de manera temporal i que, de qualque manera, estaven a l'espera de veure com es reglamentava tot això. És una fórmula donada, amb els nostres dubtes.

Però allò que consideram més negatiu i que una altra vegada insisteix en el text de l'article únic, que prové del decret, és el segon apartat, allà on parla de l'excepció de la declaració d'interès turístic excepcional per part del Govern, sempre que l'oferta sigui una novetat, no entenem quin ha de ser el criteri de novetat; d'extraordinària qualitat, tampoc no l'entendem, perquè ja ve reglamentat pel POOT que només se'n poden obrir de cinc estrelles, més extraordinària qualitat que cinc estrelles, tampoc no l'entendem, i finalment, que contribueixi a la desestacionalització, tampoc no entenem aquesta excepcionalitat.

No entenem ni consideram que aquesta declaració d'interès turístic en base a aquestes tres condicions pugui solucionar allò que l'informe del Consell consultiu adverteix reiteradament, que és la necessitat de reduir al màxim l'àmbit de la discrecionalitat en el quefer de les administracions. Amb la inclusió d'aquest apartat segon a l'article únic, es torna a introduir aquesta discrecionalitat, sense que s'especifiqui clarament el per què d'aquestes possibles qualitats o aquestes possibles virtuts de novetats o de desestacionalització.

No vull referir-me a les declaracions del Sr. Conseller en explicar casos possibles d'aquest tipus d'excepcionalitat, perquè no he acabat d'entendre com pot parlar de passeig marítim o com pot parlar de complexos que contribueixen a la desestacionalització, si no sap entendre que, a través d'aquesta possible excepcionalitat, puguin introduir les ofertes complementàries dels camps de golf o noves places turístiques a zones verges fins ara, com pot ser tota la zona de Campos, a Mallorca. No parlem de Menorca, perquè ja, a través d'aquesta llei, no s'especifica, ja s'elimina l'excepcionalitat de Menorca.

Finalment, a la disposició final segona, que també apareix a l'exposició de motius, o a la minixposició de motius, per què aquest termini màxim de vigència fins dia 31 de desembre del 99; són dos anys pràcticament o un any, divuit mesos, si comptam a partir de juny, i no entenem com una transitorietat tan llarga, quan, per part del Govern balear, s'insisteix reiteradament que la Llei general turística ja està pràcticament feta, intentaran que entri en el Parlament abans del setembre, se podrà fer ràpidament una llei amb consens i amb discussió dels grups parlamentaris; si és així, si ja tenen l'esborrany de la Llei general turística, no entenem per què una mesura transitòria de pràcticament dinou mesos, si hi ha voluntat per part del Govern de treure ràpidament el projecte de llei d'ordenació turística.

Per tant, per totes aquests raons, el Grup d'Esquerra Unida votarà que no a aquest projecte de llei.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el portaveu del Grup Nacionalista-PSM, el Sr. Sansó.

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Em permetran que, en primer lloc, faci un poc d'introducció, perquè crec que seria, o ho serà, interessant per entendre un poquet el que aprovarem, o el que aprovaran, millor dit, avui.

El desembre del 96, els titulars de premsa ens deien que Turisme prepara un pla per reduir l'oferta hotelera obsoleta balear l'any 1997, fins i tot va sortir el conseller amb els seus directors generals brindant amb els reis d'orient per l'eliminació de places. El maig del 97, Balears, les Illes Balears, registren una demanda de 9.000 noves places turístiques. L'agost del 97, des del Govern s'insisteix que hem tocat sostre en temporada alta. Se'ns diu contínuament des de la Conselleria de Turisme que no ens convé créixer més, la solució del conseller de Turisme, i per això l'he volguda treure, diu, en titulars, a l'agost del 97: "*Premiaremos a los hoteleros que cierran la oferta obsoleta*", dic això perquè el premi arriba a sortir. De qualque manera també el director general d'Ordenació Turística ens diu que cercaran els mecanismes que aturin aquesta oferta, o sigui, que de qualque manera s'avancen davant aquesta política. El novembre del 97, veim com el president del Foment del Turisme de Mallorca, una persona important i una veu, perquè representa el Foment del Turisme, important i a tenir en compte, ens diu que Balears han d'aturar el creixement. El desembre del 97, les Illes Balears arriben als nou milions de visitants. Fa temps que el rècord de visitants ja no genera les alegries i les festes del *Turista 1.000.000*.

Al Grup Nacionalista-PSM fa temps que pensam que l'economia de les Illes Balears ja no necessita incrementar les xifres per sentir-nos-en satisfets.

El gener del 98 surten els famosos titulars, només en llegiré tres, però que, de qualque manera, tradueixen clarament allò que el Govern vol transmetre: "El Govern enllesteix un decret per aturar de cop el nombre de places turístiques", "El Govern aprova avui una moratòria turística immediata", "El Govern balear imposa avui un decret que duu al creixement turístic zero".

Dic tot això perquè, la veritat, en llegir aquest titulars, un s'adona què bé que es va saber vendre aquest decret.

El febrer del 98, el president Matas afirma rotundament que a les Illes Balears ja no hi cap més gent. El març del 98, per on tot es va anar, i ja anaven a fires, però per tot s'explica, per tot, la moratòria turística balear.

Sens dubte, el turisme ha modificat l'economia, el territori i els hàbits de la societat balear, més que qualsevol altre factor durant molts anys. Durant molts anys també hem demanat la regulació d'aquest factor i reclamat un conjunt de mesures englobades dins una planificació molt més general.

Una vegada més, es planteja una proposició de llei del Grup Popular que no defineix quin ha de ser el model global del futur d'aquestes illes. No es té en compte una ordenació integral dels recursos turístics, s'intenta tan sols ordenar certes places turístiques, deixar, una vegada més, el medi rural i obrir una via d'exceptional interès turístic molt perillosa.

Per al Grup Nacionalista-PSM, un espai turístic està format per l'oferta d'allotjaments, l'ocupació residencial, tant turística com permanent, tots els usos, tant els legals com els il·legals, i tot l'entorn més immediat, contemplats, com deia, de manera global.

Pensam que dins un espai turístic, tant o més degrada i s'atura l'oferta residencial i complementària com la d'allotjament.

No ens hem d'enganyar, i ho vull dir clar, això, el decret de mesures transitòries per evitar el creixement de l'oferta hotelera i ara la proposició de llei no és cap canvi de model ni cap moratòria, com s'ha dit. Aquest decret i la proposició de llei són plens d'incoherències i de contradiccions, contradiccions com quan, per part del Govern, es diu que hi ha intenció de frenar el creixement, possibilitar la planta hotelera i esponjar les zones turístiques, etc. La política del PP, creixement sense límits, autopistes, foment de noves urbanitzacions, etc., etc.

Per molt que es parli de desenvolupament sostenible, la càrrega que hem de suportar continua creixent sense aturar. Els municipis regits pel PP en són un exemple, fan exactament el contrari d'allò que el Reial Decret 9/98 propugna, l'ordenació hotelera és un problema territorial i és un error pensar que ordenant els allotjaments turístics, resoldrem el latent problema urbanístic.

Des del grup Nacionalista-PSM, fa anys que demanam una regulació dels espais turístics amb una denúncia constant d'aquest excés de places turístiques, les qual encara avui es continuen construint.

Pensam que s'ha torbat massa a afrontar aquest problema que avui s'accentua per les discrepàncies i la impossibilitat i harmonització d'interessos, cosa que perfectament s'ha vist en el punt primer d'aquest plenari.

El Decret 9/98 és un lleuger maquillatge per part del Govern, això sí, com ja dic, molt ben venut pel que no era. Queia en els mateixos errors de sempre i oblidava una vegada més les construccions que, sens dubte també, ens saturen el nostre territori.

Des del Grup Nacionalista-PSM, continuam preocupats davant les incògnites que avui la proposició de llei manté. Què passarà, per exemple, amb les places que no han passat el Pla de modernització i que han estat tancades pel propi empresari? Pensam que es continua premiant la no modernització, i aquí ve el premi que deia el conseller fa més d'un any, i s'obre una via a la transformació d'edificacions turístiques en residencials, que afavoreixen un no residencial dins espais turístics.

Dubtam també que aquest fet produeixi espais d'esponjament, com seria desitjable i com així ens deia el famós POOT sobre aquest aspecte.

No vull caure només dins un pessimisme fals dient que tot el decret és rebutjable, ja que seria no reconèixer la part positiva que pugui tenir, però sí hem de dir que estam convençuts que no es fa tot el que en aquest moment necessiten les Illes Balears.

Si realment volem aturar el problema que patim, hi ha una solució, aprovar l'esmena que abans ha fet el PSM.

Per al nostre grup, el decret continua sent insuficient i ho continua sent la proposició de llei.

Vàrem criticar, i la continuam criticant, la situació de Menorca, que, per la seva condició de reserva de la biosfera, necessita d'una protecció clara en contra del creixement que s'hi pot produir. Vàrem criticar, i ho continuam criticant, que s'excloguin d'aquesta norma els establiments turístics en el medi rural, com si aquest no estigués ja suficientment saturat.

Una vegada més, es desaprofita l'ocasió de regular clarament l'ús turístic en el medi rural, entès només si s'entén la política del PP, que entén, malauradament, que el medi rural no pateix encara d'una pressió excessiva, greu error que pagarem a la llarga tots els mallorquins, els eivissencs i els menorquins.

Des del Grup Nacionalista-PSM, entenem que el projecte de llei que avui se sotmet a votació d'aquesta cambra, no soluciona els problemes creats pel Decret 9/98, i molt manco si aquest continua, com es diu, perfectament vigent, és a dir, no es cansen de dir-nos que el decret està en vigor.

Al seu article únic, hi recuperam l'article 20 del POOT de Mallorca, pel qual es determina el nombre màxim de places que es poden autoritzar, d'acord amb els que s'han donades de baixa. Convé recordar aquest article, ja que la seva operació aritmètica ens diu clarament que no tan sols és una plaça per plaça, sinó que per a les cent primeres places donades de baixa hi ha dues places.

Es manté també l'interès turístic excepcional, sense que s'hi especifiquin de manera suficientment clara i objectiva els criteris de discrecionalitat que pot aplicar el Govern per eximir algun projecte, no complint aquesta llei.

Hem de dir una vegada més que ens preocupa que hi pugui haver discrecionalitat a l'hora d'eximir del compliment de la llei. Seria interessant saber de qui seran aquestes places autoritzades excepcionalment. Ens preocupa que la dita tan popular entre nosaltres, *feta la llei, feta la trampa*, no sigui aquí un arma per aturar certes places turístiques i autoritzar-ne d'altres; recordem, si no, el que ha suposat per a les Illes Balears el famós interès social dins sòl rústic en mans del PP. És molt perillós, com deim, mantenir aquesta i altres excepcionalitats en mans del PP, ja que ens podem trobar ben prest amb noves implantacions turístiques a zones ambientalment valuoses, i això complint la llei que avui aprovaran.

I si no en tenim prou, podem acudir a l'informe del Consell consultiu, que dóna gran importància a aquest punt per a la configuració d'un estat de dret i ens convida a reflexionar, amb exemples recents de sentències, que l'Administració ha de tenir en compte, ja que aquesta potestat que el Govern es pren en la declaració d'interès turístic excepcional es troba seriosament limitada, com es diu a l'informe.

Encara que el conseller de Turisme ens diu que avui tornaria a signar el mateix decret, convé a les senyores i als senyors diputats, del PP principalment, que llegeixin l'informe del Consell consultiu i se'l prenguin amb més seriositat, i el Govern, principalment en aquesta excepcionalitat que avui ens imposen, o ens imposaran, amb els seus vots.

I dic amb els seus vots perquè de cap de les maneres tendran el vot del Grup Nacionalista-PSM. Moltes gràcies.

(*El Sr. President reprèn la direcció del debat*).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el seu portaveu, el Sr. Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Se'ns ha dit, i no és la primera vegada, que el Govern va demanar el dictamen del Consell consultiu voluntàriament, que no feia cap falta, el Govern no requeria dictamen previ del Consell consultiu, segons ells mateixos diuen, el Govern no tenia cap dubte sobre la legalitat del decret. Sí que anam bé, idò, sí que anam bé en mans d'un govern tan il·luminat i tan encertat en les seves valoracions jurídiques.

Jo vull corregir la pel·lícula de l'altre dia, avui som ja a una altra pel·lícula, això és *Torrente, el brazo tonto de la ley*.

(*Rialles*)

Bé, però el decret continua vigent. El decret, després d'aquest dictamen que posa en evidència defectes insolucionables de nul·litat radical continua vigent. Sí, és clar, continua vigent, però molt mal ferit, molt mal ferit. Quant aguantarà aquest decret? Aguantarà fins que algú que se senti perjudicat per un acte administratiu de les administracions turístiques vagi al tribunal a demanar la seva nul·litat.

I se'ns diu que això que fem avui és un blindatge del decret que va fer el Govern el mes de gener, i jo crec que en això estan equivocats, aquí no hi ha cap problema de vehicle, el vehicle no necessita cap blindatge, és un problema de conducció temerària, és un problema de conducció d'un kamikace que, és clar, ha escalfat el cotxe i ha confós el Parlament amb el planxista, i ara ens el duen aquí perquè l'arreglem, i ens diuen "venc a fer-li un blindatge", no, escolti, el que ha de fer vostè és conduir amb un poc més de seny i no venir aquí ara a donar paraules de caràcter substitutori a aquest desastre que vostè ha fet, que no n'és el primer, n'hi ha d'altres, com ja ha estat aquí recollit.

I aquest preàmbul de la llei, que és realment un monument, aquest preàmbul de la llei, perquè és una llei que ve aquí perquè el Consell consultiu els ha tirat a baix un decret, cosa que no diu i, a més, fa una gran alabança del decret que ha estat massolat pel Consell consultiu.

I diu una cosa que ja deia el decret, la qual em sembla francament bé, que aquest decret, que aquestes mesures cautelars tenen per objecte aturar moviments especulatiu, i hi insistesc, com es possible que es puguin produir moviments especulatiu amb el Pla de l'oferta turística?, amb el POOT en vigor? Conclusió: Havia fracassat. No ho volen admetre. Com que havia fracassat, es produïen, o es podien produir, moviments especulatiu.

Però vaja, aquí el que diu és que mentre fem aquestes mesures cautelars, es podrà desenvolupar un debat públic ample que permeti definir clarament el futur que la societat balear desitja. Quasi res! Durant aquestes mesures cautelars, podem discutir el futur que la societat balear desitja. Sí que hem començat bé avui, hem començat amb una guillotina que impedeix el debat en el Parlament.

Però analitzem una mica quins són els comentaris que s'han de fer a aquesta llei i quina és la posició del Grup Socialista.

Nosaltres estam en contra d'aquesta llei, hi votarem que no, hi votarem que no per raons que vull explicar i que llavors encara ampliaré.

Per una part, perquè no pren mesures cautelars genèriques que afectin les edificacions a zones turístiques. Així és el que havien anunciat el president del Govern i el conseller de Turisme. Hem de dir que va ser una publicitat enganyosa, idè, quan ens van exposar que hi havia una mesura en matèria turística i que immediatament hi hauria unes mesures, també per part de la Conselleria de Medi Ambient, que complementarien aquesta aturada d'autoritzacions en zones turístiques, tant d'edificacions turístiques com no turístiques.

Nosaltres creim que s'ha de fer, aquesta moratòria, general, si realment es vol abordar el problema que s'ha detectat, i crec que tots el compartim.

Però és que ni tan sols és una moratòria d'allotjaments turístics, perquè realment deixa oberta la porta a les excepcionalitats i a les noves edificacions, per damunt de les places turístiques que es tanquen, perquè premia els pitjors, de manera conscient, de manera volguda, aquí no hi ha res que no estigués clarament plantejat des de l'inici.

L'altre dia vaig fer una cita, però avui en faré una altra. Diu el titular de Turisme, el Sr. González Ortea, que "*beneficia a los pequeños empresarios turísticos al incrementar el valor de sus plazas*", més clar, aigua, que és un objectiu que té aquesta llei, que tenia el decret, i que nosaltres no compartim, no el compartim, creim que no és just que els propietaris dels hotels degradats tinguin aquest benefici extra per la venda de les seves llicències turístiques, per la venda d'una autorització que els va donar l'Administració, perquè aquesta llei ni tan sols complementa la Llei inspectora i sancionadora.

Llegim les declaracions i deim "ara tots els hotels hauran de tancar, aquells que no compleixin el Pla de modernització", no és cert, no és cert, com que han de tancar?, com fins ara, cap ni un en tancarà per obligació, per expedient sancionador, perquè, desgraciadament, el Govern no té poder per fer-ho, i com que no té poder per fer-ho i aquesta llei tampoc no l'hi dóna, continuarà sense tancar cap hotel, perquè no està tipificada la no modernització com una activitat a sancionar i, per tant, per molt que digui la Llei del Pla de modernització, el que no diu la Llei inspectora i sancionadora no es pot aplicar, i per altre costat, perquè el Govern es reserva la discrecionalitat en les declaracions d'excepció, i les declaracions d'excepció són les declaracions d'interès turístic.

Entrant-hi amb més detall, podríem dir que aquesta és una llei per tapar les vergonyes que el dictamen del Consell consultiu ha deixat a la vista de tothom. Fa falta una llei, diu el Consell consultiu, perquè només per llei es pot regular l'exercici dels drets i llibertats fonamentals que estableix la constitució, la llibertat d'empresa dins el marc de l'economia de mercat és un dret, és una llibertat fonamental i, per tant, fa falta una llei per regular, per restringir, per actuar sobre les autoritzacions turístiques, que són una regulació d'aquesta llibertat d'empresa dins l'economia de mercat.

Però, senyores i senyors diputats, no basta amb una cosa que es digui llei, ha de ser realment una regulació. El Govern ens duu aquí una llei, però que ho és des del punt de vista estrictament formal, no conté la regulació de les condicions que estableix en aquesta llibertat de mercat. El Govern buida aquesta llei del seu contingut normatiu i ho remet tot a un reglament, es retorna a si mateix la potestat de decidir amb quines condicions i com s'han de donar, o no, aquestes autoritzacions prèvies; amb una paraula, es fa una remissió reglamentària tan àmplia que és un xec en blanc allò que el Govern s'atorga a si mateix a través d'aquesta llei.

Per tant, ens envia una llei al Parlament, la sotmet a la guillotina parlamentària de la lectura única i el seu contingut suposa que el Parlament li dóna altra vegada la potestat de regular, per reglament, allò que la Constitució, segons el Consell consultiu, li nega.

Som, per tant, davant una deslegalització de les limitacions, de les regulacions, de la llibertat d'empresa, i el Parlament, senyores i senyors diputats, no pot renunciar a la potestat normativa, no pot cedir-la al Govern, aquí no hi ha majoria que legítimament ho pugui fer, estam en qüestions constitucionals.

Per altra part, la llei manté la discrecionalitat que hi havia en el decret en matèria de declaració d'excepcional interès turístic per a projectes d'allotjament, diu que es donaran per alguna de tres condicions o novetat, o extraordinària qualitat o contribució a la desestacionalització, conceptes completament oberts, perquè jo deman com es valora la novetat d'un nou establiment d'allotjament turístic?, com s'avalua l'extraordinària qualitat d'un hotel de quatre o de cinc estrelles?, és més, jo li diria com es mesura la contribució a la desestacionalització?, quants mesos fora de temporada alta ha de tenir obert un hotel perquè consideri el Govern, discrecionalment, que contribueix a la desestacionalització? Amb una paraula, estam davant de condicions absolutament obertes, absolutament discrecionals, i la llei que hauria d'haver-les regulat, no les regula.

Per altra part, i ja ho he dit a l'anterior intervenció, però ara també hi vull insistir, les autoritzacions turístiques estan transferides, per la llei de 1996, als consells de Menorca i d'Eivissa i Formentera, i, per tant, no es poden restringir ni es poden recuperar les competències que tenen aquests consells insulars si no es fa amb els procediments establerts a l'Estatut d'Autonomia, es pot fer per llei, lògicament, una llei pot canviar el repartiment de competències d'una altra llei, però amb un procediment especial, que és el procediment d'atribució o d'eliminació o de recuperació de competències transferides als consells insulars, que és a través de la Comissió tècnica interinsular.

Per altra part, hauran observat, aquells que hagin estudiat aquesta llei, que així com el decret parlava de places obsoletes, aquest ja no en parla, ja no diu que hagin de ser places obsoletes, què succeeix, idè?, que tot això queda en mans del Reglament, el Reglament podrà restringir i acotar l'aplicació de la llei, i demanarem quines seran les places obsoletes, perquè si el decret continua vigent, com pretén i diu el conseller de Turisme, i efectivament, des del punt de vista formal, mentre no es produeixi una sentència de nul·litat, això és així, quines són les places obsoletes?, les places que diu la llei del 88, que deia que són les que duguessin més de deu anys?, les places que diu el POOT, que diu que són les que siguin anteriors a l'any 84? La veritat, crec que aquí hi ha una confusió important que la llei no aclareix, ja era molt confús al decret.

Per altra part, el decret que continua vigent, segons sembla, diu que les places tancades per incompliment del Pla de modernització tindran tres anys, però, quines places tancades, senyors del Govern i del Grup Popular, estaran tancades per incompliment del Pla de modernització si en aquest moment no n'hi ha cap, ni n'hi haurà cap, abans d'una nova llei que s'anuncii, si és que resol aquesta qüestió?

Bé, hi ha un personatge famós, tots vostès el coneixen, el Sr. Álvaro de Figueroa, *conde de Romanones*, va acompanyar el rei Alfons XIII a l'exili, ministre famós del Govern de la restauració, que deia allò de "*hagan ellos las leyes, que yo ya haré los reglamentos*", i és el que el Govern ens ha volgut fer avui, ens ha volgut fer una llei *romanonista*, una llei de, bé, els donarem una ditada de mel, una votació en la qual el Grup Popular ni tan sols participarà, i ja està, i el reglament per a nosaltres.

Però mirin, això de "*hagan ellos las leyes y nosotros los reglamentos*" està molt bé per caricaturitzar una forma d'actuar de la Restauració, però avui vivim en un altre marc jurídic, en un altre marc constitucional. Avui, el Tribunal Constitucional té idees ben clares sobre què és la llei i què és el reglament, i la remissió de la llei al reglament no pot ser en blanc, no pot ser incondicionada, com passa en aquest projecte que el Govern ens duu aquí, una deslegalització genèrica no és vàlida, les línies fonamentals d'allò que es regula han de ser a la pròpia llei, i no hi són.

Ens diuen també que aquestes declaracions d'excepcional interès estan garantides perquè hi participarà el Consell assessor de turisme. Jo els voldria dir que el Consell assessor de turisme no és una ponència tècnica que es pugui reunir amb freqüència per demanar-li parer sobre aquestes qüestions, entre altres coses, el Consell assessor de turisme té previst en el decret de creació que es reuneixi una vegada a l'any com a mínim, com és lògic, i és lògic que sigui mal de fer reunir persones com el Sr. Escarrer, el Sr. Barceló, el Sr. Fluxà, el Sr. Riu, el Sr. Vicenç, el Sr. Navío, etc., són mals de reunir, quasi diria que, més que un consell assessor de turisme, semblen una fundació turística que vostès coneixen.

I el conseller ha fet una referència al decret d'habitatges vacacionals com un dels aspectes que complementen aquest conjunt de decisions que el Govern ha pres d'una manera coherent per resoldre aquests problemes de control, de legalització i de contenció del creixement.

I és clar, tantes vegades ja hem sentit a dir que aquest decret és un decret que nosaltres no citam, i que no el citam, i que no el citam, una acusació permanent, com si volguéssim fer una omisió d'aquest decret, que l'hem tornat a llegir varies vegades, i què hi hem trobat?, que igual que al decret anomenat, bé o malament, popularment o periodísticament de moratòria hotelera, al decret d'habitatges vacacionals, tampoc no s'hi fa cap referència sobre si està fet d'acord amb el Consell consultiu, o oït el Consell consultiu, que, com vostès saben, són les dues fórmules que estableix la llei per establir els controls, el tràmit previ preceptiu del Consell consultiu als reglaments.

I és clar, a la vista del que ha dit el Consell consultiu sobre el Decret de mesures transitòries en matèria d'allotjaments turístics, jo li plantejé aquí, al Govern, amb aquest decret, què passa?, perquè, és clar, amb aplicació de la mateixa doctrina, jo no sé quines possibilitats té aquest decret d'haver superat el control del Consell consultiu, si és que se l'hi ha demanat. Quina és la situació?, com està aquest decret?, en aquest decret també hi haurà una advertència que no ha passat l'obligat i preceptiu tràmit previ de consulta i, per tant, estarà també tocat de nul•litat? Sí que anam bé, idò, si aquesta ha de ser la situació. El Govern condueix amb una línia tan dreta com la que duen els ciclistes quan han begut de més. Aquesta és la línia dreta de conducció del Govern.

Però avui aquí, més que un pèssim decret o una mala llei, el que hi ha en qüestió és una forma de governar. Que ens va oferir el president de la Comunitat Autònoma? Ens va oferir aturar un creixement que ens ofegava, ens va oferir demolicions d'hotels obsolets, mesures transitòries a sòl no turístic de les zones turístiques, una presentació clarament enganyosa, perquè és una presentació que no respon a la realitat del que realment el Govern va regular, que no aguantaria les regles deontològiques de la publicitat, que no aguantaria, ni tan sols, l'aplicació de la Llei de l'estatut del consumidor de les Illes Balears.

Però ens trobam aquí davant una situació d'autocomplaença, d'autosatisfacció, el Govern està satisfet del seu decret, n'està content, no té cap importància el que el Consell consultiu li n'ha dit, ho duen bé, ho duen ben enfocat, no hi ha autocrítica perquè no hi ha motiu per a l'autocrítica, i lògicament, no hi ha assumptió de responsabilitats.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diputat, per favor.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Ja és la darrera frase, Sr. President, si me la permet.

Perquè, quines responsabilitats hauria d'assumir un president de comunitat autònoma un conseller de Turisme per un decret que ja ha estat declarat allò que ja hem dit abans, pel Consell consultiu, si ni tan sols dimiteix un director general d'Obres Públiques que, entre altres coses, ha fet nul•la tota l'actuació del Govern en matèria de carreteres i que, a més, les expropiacions fetes en una sèrie d'anys poden ser objecte d'especial indemnització, etc.

Per tant, aquí no dimiteix ni el caporal ni el peó de camins.

Però, si com a mínim hi hagués una mínima exposició d'humilitat, ni tan sols una mínima voluntat que un problema com aquest, que és un problema d'envergadura, fos resolt amb participació de tots, de forma compartida, un problema creat pel Govern, pel president i per uns consellers, però el seu problema, senyores i senyors diputats, és que es creuen massa vius, que es creuen massa llests, que estan per damunt d'aquestes coses, i això els duu a aquests fracassos i a aquests errors de gran magnitud. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Fixació de...

Sí, té la paraula el conseller de Turisme. S'obre qüestió incidental.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González Ortea):

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Lamento que a estas horas y tras tantas discusiones abra turno incidental, pero me parecería mal no hacerlo, porque daría la sensación, no abrir turno incidental, y no abrirlo con todos los grupos de la oposición, de que de alguna manera desprecio o que, efectivamente, pudiera parecer que el Gobierno desprecia la opinión de esta cámara.

Si algo de todos los argumentos que a lo largo de todos estos días del ya creo que tedioso debate, por o menos en muchas de sus fases, respecto al tema célebre de las medidas transitorias en materia turística, si algo ha podido afectarme, y lo digo con toda honradez, es que se nos acuse de falta de democracia o de soberbia ante esta cámara, nada más lejos de mi ánimo que esa soberbia, y eso es lo que ha hecho que esté ahora y aquí en esta tribuna, porque poco más puedo decir de lo que ya se ha repetido aquí hasta la saciedad, poco más, con todo lo que ya se ha dicho en los argumentos que he oído creo que está suficientemente debatido.

Todavía el jueves, durante una larga sesión de la Comisión de turismo, creo que tuve ocasión de exponer, y creo, sinceramente, que con humildad, con humildad, y reconociendo incluso mi error, que probablemente fue no haber venido aquí en el mes de febrero a la comisión correspondiente a dar las explicaciones que fueran del caso que ustedes requirieran; probablemente, ése fue mi mayor error.

Pero en cualquier caso, insisto que con humildad, pero eso sí, con absoluta firmeza y con absoluto convencimiento de que lo que hizo el Gobierno el 23 de enero era lo que tenía que hacer y lo que volvería a hacer, si las circunstancias fueran las mismas, era absolutamente necesario y preciso, y que el trámite que hoy pasamos aquí no trata en absoluto de conculcar ninguna de las posibilidades de este pleno o de esta cámara. Todos ustedes han salido, y los grupos de oposición, incluso en casi todos ellos han tenido oportunidad de salir dos diputados distintos, a explicar i a exponer aquí todo lo que vieran tanto en materia formal como de fondo, pero la verdad es que estamos donde estábamos.

Señores, el Gobierno de esta comunidad es plenamente consciente de que en materia turística es necesario plantearse ya que en los meses centrales del verano no puede venir más gente, no puede venir más gente, eso empeora la calidad de vida nuestra y empeorar la calidad de vida de los que nos visitan, y hemos elegido un camino para poder discutir eso, eso que parece sencillo pero que es enormemente complejo y que, efectivamente, tiene muchísimas vertientes y muchísimos puntos de vista. Eso tenemos que discutirlo, y tenemos que discutirlo con calma, con sosiego, con tranquilidad, y para eso ahora somos rápidos, para eso lo fuimos el 23 de enero y volvemos a serlo ahora, para poner un punto y aparte, para abrir un paréntesis que nos permita discutir las cosas.

Ustedes insisten en cuestiones de tipo formal, y le dan vueltas y vueltas al asunto.

Primera cuestión, esto es insuficiente, queríamos una suspensión. Nosotros, no, nunca quisimos una suspensión. Ustedes la quieren. No es voluntad política de este gobierno hacer una suspensión de autorizaciones generalizada a lo largo de las Islas Baleares, no es eso, por muchas razones. La primera de todas, porque eso consagraría inmediatamente una filosofía perniciosa para el turismo en Baleares. Lo que tenemos que hacer es cambiar lo viejo por nuevo, pero de ninguna manera enquistarnos en lo anticuado, ni siquiera, ni siquiera, modernizándolo, porque aunque la mona se vista de seda, dice el viejo aforismo, mona se queda, y no se pueden modernizar algunas cosas, se puede, formalmente también, cambiar las cortinas y pintar y poner lámparas nuevas, pero no se puede cambiar el fondo de la cuestión, no se puede ofrecer un producto turístico nuevo y diferente, y para eso hay que tener el acicate de cambiar, retirar, quitar todo eso, eliminarlo, y alguna posibilidad de hacerlo nuevo.

Por eso, no nos interesa la suspensión, pero eso, nuestra filosofía no es de suspensión. Lo hemos dicho una y otra vez. Ustedes, tal vez tengan otra, tal vez.

En cualquier caso, no me parece justo que ustedes digan que hoy no están dispuestos, ninguno de ustedes a votar esto porque esto les parece insuficiente. Conforme, ya lo discutiremos, tenemos tiempo de discutir si es suficiente o insuficiente, pero al menos voten ustedes esto, vótenlo, porque todos ustedes, sin excepción, todos ustedes, han dicho también que esto está bien pero que habría que hacer otras cosas más. Éste es el fondo de la cuestión y esto es en lo que ustedes no son justos.

Han hablado también, insisten, en temas, a veces, yo creo que de pequeña envergadura. El turismo rural preocupa a alguno de los grupos. Por favor, el turismo rural supone 500 plazas en Mallorca, 500 plazas, por cierto, de una calidad extraordinaria, además, a 20.000 pesetas la noche, eso es sabido. ¿Eso les preocupa?, ¿que haya 100 plazas, 200 plazas más durante el tiempo éste de la mal llamada moratoria?, ¿eso es lo que les preocupa?, ¿eso les va a hacer votar en contra de este texto? Por favor, dejemos que eso se desarrolle, dejemos que se desarrolle porque es un gran producto, un gran producto que nos está trayendo gente todo el año, que está lleno en enero, en febrero y en marzo, y que la dificultad, precisamente, en las islas de Menorca y de Ibiza es acomodar de alguna forma la legislación, y eso estamos estudiando, y espabilarnos para conseguir que eso también sea un gran producto allí, en esas islas. Eso no lo tenemos que parar, eso no conduce a nada, pararlo. Estamos hablando sobre 400.000 plazas de 500, es una gota de agua en un océano, 500 que ya hay, más que pudiera haber en un año y pico que puede durara, a lo sumo, que podría durar esto, si no hay una ley general turística antes, y eso, ¿qué representa, 100, 200, 300 plazas? 300 plazas de primerísima categoría en el campo, ¿eso les preocupa o eso les hace votar en contra?

Las viviendas vacacionales. Miren ustedes, desde el año 90 no hay legislación de viviendas vacacionales, y muy bien pueden echar la culpa al PP y a los gobiernos del PP, pero échensela ustedes también, dense el *mea culpa*. Yo llevo sentado por aquí, por estos escaños, desde el año 87 y no he oído que ustedes tuvieran tampoco grandes iniciativas en esta materia. Es una materia difícil, difícil Sr. Triay, muy difícil de legislar, una materia en la que estuvimos, como en la de tiempo compartido, o estamos, al borde, porque es una materia difícil, porque entre una vivienda vacacional de carácter turístico y una de carácter puramente de propiedad inmobiliaria haya a veces una difícilísima línea de separación, y sin embargo legislamos sobre eso, porque también nos parecía importante, porque en esta comunidad todo lo que se pueda referir al turismo es importante. Por supuesto que legislamos sobre eso, yo creo que con valor.

Y mire usted, si tenemos algún revés, no lo sé, pero que usted me dice, o ustedes me dicen también, que eso es uno de los problemas para votar esta ley, es uno de los problemas, no lo vemos claro, ¿qué pasa?, ¿que se va a legalizar todo lo que hay? No, no se va a legalizar todo lo que hay, se va a legalizar de acuerdo con las condiciones de decreto de viviendas vacacionales, que son bastante duras, y ¿por qué? Porque hay un montón de viviendas vacacionales, en la isla de Menorca representan una parte sustancial de la oferta turística y que, además, es de gran calidad, lo dice todo el mundo, todo el mundo, empresarios, sindicatos, todo el mundo, no hay nadie que diga lo contrario, son chalets, villas, que se alquilan a familias con poder económico medio o medio alto y que dejan un buen dinero a la isla, además producen o intervienen en el comercio, en la restauración; es una buena oferta. Teníamos que regularla. En Menorca es importante, en algunas zonas de Mallorca, también, y desde luego, en Ibiza, aunque en menor medida.

Excluïmos todas aquellas que han venido dedicadas al comercio turístico, que lo han venido haciendo bien, que lo pueden demostrar, que lo han venido haciendo bien, que cumplen esos estándares mínimos de calidad que les pusimos en el decreto y, lógicamente, ahora no les vamos a aplicar una legislación que sacamos el 23 de enero, si llevan años funcionando, llevan años trabajando en la materia. Démosles la posibilidad. Ésa es la otra excepción.

Siguiente punto que, en general, me han tratado, unos más y otros menos. Siguiente punto, el artículo segundo, el artículo segundo, la célebre excepcionalidad, la cláusula de excepcionalidad, en la que nosotros, mediante el Consejo asesor turístico, que ya ha salido aquí, es una cosa despreciable, porque claro, el Consell consultiu que nombra el Gobierno, y que cuando el Gobierno nombró, y basta con mirar las hemerotecas, ya lo dije antes de pasada, pero lo recalco, se dijo que era un órgano que estaba al servicio del Gobierno, que estaba nombrado por el Gobierno y que sería un órgano dócil y manejable, ahora resulta que el Consell consultiu, que es verdad, es un órgano importantísimo, el Consejo asesor de turismo es también no sé qué, una fundación, nada, también es un órgano que no interesa, probablemente no interese y no tenga valor en esta cámara hasta el mismo momento en que haga un informe que no coincida con la pretensión, con los deseos no con la forma normativa del Gobierno, en ese momento, el Consejo asesor de turismo pasaría a ser un órgano de primerísima magnitud en esta comunidad. Son ustedes injustos en eso también, lo son, y lo saben, que lo son.

Excepcionalidad, llevamos cuatro meses con un decreto, y ya estaba la cláusula de excepcionalidad, ustedes lo dijeron en la prensa al día siguiente, en cuanto lo leyeron, los que lo leyeron, porque de ustedes ha salido aquí alguno a la tribuna que me parece que todavía no ha leído ni el decreto, ni el informe del Consell consultiu ni el proyecto de ley, pero bueno, no me voy a referir a eso.

Volvemos a los nuestro, a lo nuestro. Sale el decreto, y al día siguiente de salir el decreto, ya salen ustedes en la prensa diciendo que, ¡ala!, excepcionalidad, eso de hecha la ley, hecha la trampa, "¡vamos!, yo ya lo leí por toda la prensa". Yo no tengo tantos recortes como tienen ustedes, porque, desde luego, siempre salen aquí con tantos recortes de prensa, tengo algunos, tengo algunos, por si hacen falta, los más sustanciales, pero, vamos, no me he molestado en buscar tanto. Y desde luego, lo han dicho, enseguida lo dijeron.

Muy bien, han pasado cuatro meses. ¿Saben ustedes el único caso que se ha presentado?, que, por cierto, insisto, ayer lo decía en la Comisión de turismo ayer o anteayer, el Gobierno no se ha pronunciado, el Consejo asesor de turismo todavía no lo hemos reunido para eso, ni par hablar de ese asunto.

Pero la única excepción. Hombre, miren ustedes, el Ayuntamiento de Maó, un ayuntamiento socialista, con el apoyo, por cierto, de Izquierda Unida, con el voto a favor de Izquierda Unida, consideró que había que pedir..., desde luego, PSOE, Izquierda Unida i PP, el PSM creo que fue el único que votó en contra o se abstuvo, no lo sé, pero PP, Izquierda Unida y PSOE, esos grupos piden al Gobierno por primera y única vez en cuatro meses el primer expediente en que piden el tratamiento de excepcionalidad que contempla el decreto y que ahora se consagra, o manteníamos en la ley, porque nos parecía prudente mantenerlo, porque en una comunidad que vive del turismo como ésta y en que la Ley general turística puede durar mucho, una, dos o tres excepciones a lo largo de un año o de año y pico, del tiempo que se necesite, si es que se necesita todo ése, vale la pena tener una posibilidad, una salida legal, suficientemente garantizada, pero una salida legal, para determinada oferta que se puede presentar y que puede resultar de excepcional interés; se presenta un proyecto en la isla del Rey, un anteproyecto, por lo menos de acuerdo con un concurso que hace el Ayuntamiento de Maó, se presenta un solo proyecto, y el Ayuntamiento de Maó entiende, ya digo que con la única excepción del PSM, entienden todos los demás grupos, que tiene el carácter excepcional, y así nos lo remite, y lo veremos, con todo cariño, por supuesto, lo veremos; iremos al Consejo asesor, veremos qué dice el Consejo asesor y luego el Consejo de Gobierno verá, lógicamente, si es el caso, dar esa excepcionalidad.

Hay que reconocer, por lo pronto y de entrada, insisto que ayer esto ya lo dije en la comisión, lo vuelvo a decir aquí, no me pronuncio sobre el tema, sobre el fono del tema, sí me pronuncio sobre la forma, realmente la isla del Rey es una cosa bastante irrepitable, si, efectivamente, cumple con otras características de las que se puedan aquí y el Consejo asesor lo encuentra bien, será fácil que el Consejo de Gobierno también lo encuentre; si no es así, si el anteproyecto, el cual no conozco más que prácticamente de oídas, no cumple con ninguna otra condición, probablemente, no, pero por lo menos, por sólo el hecho de que sea en la isla del Rey, ya le da la suficiente singularidad como para pensar que lo que ustedes no quieren entender o en lo que ustedes ven fantasmas, que es la excepcionalidad, la gente común y corriente, los muchísimos empresarios de estas islas, no han visto ninguno, lo han visto claro. Yo no tengo en la conselleria ninguna petición de un hotel de cinco estrellas aquí o allá o de un hotel de cuatro estrellas aquí o allá, ninguna, de la petición de excepcionalidad, ninguna. A nadie se le ha pasado por la cabeza que íbamos a llevar un proyecto corriente y moliente de cuatro o cinco estrellas al Consejo asesor de turismo y después al Consejo de Gobierno por ser de Pedro o ser de Juan, que es por donde van ustedes, pero por donde no va la sociedad.

Porque, fíjense, y creo que con esto acabo, fíjense, con esta historia del decreto y de la ley, créanme, ustedes van al margen de por donde va la sociedad, es terrible, pero es así. Toda la sociedad y, concretamente, el empresariado balear, pero no sólo el empresariado, todo ha ido a favor de estas medidas, a pesar de que no se les ocultara a ustedes que hubo lesionados, porque que en esto del 23 de enero hubo lesionados, supongo que lo saben, ustedes que saben tantas cosas, supongo que lo saben, que había quien tenía su suelo urbanizable y sus proyectos preparados y que se los tuvo que guardar en un cajón, supongo que lo saben o que, por lo menos, lo intuyen, pues, a pesar de eso, no han pasado ni el de Pedro ni el de Juan, no ha pasado ninguno, y eso lo sabe toda la sociedad, porque aquí somos pocos y nos conocemos todos.

Por eso precisamente, por eso, la sociedad lo apoya, y por eso ustedes son injustos absolutamente al no votar esto hoy, lo son, porque lo único que a ustedes les molesta, y también lo han dicho casi todos, la política de imagen, lo que más les molesta a ustedes es que hemos salido en la prensa muy guapos, que, en vez de salir feos, bajitos y malos, como tenemos que ser los del Gobierno, tenemos que ser feos, bajitos y malos.

No está la Sra. Munar, lo siento, porque la Sra. Munar tiene especial predilección por el Gobierno, que somos todos eso, feos, bajitos y malos, algunos, además miopes, terriblemente miopes.

Y resulta que, claro, como esta vez hemos salido un poco altos, un poco rubios y con los ojos un poco azules, esto no se puede tolerar, y eso no es justo, eso no es justo.

Yo les pido todavía una última reflexión, porque votando esta ley creo que hacemos un buen favor a la sociedad balear, un excelente favor a la sociedad balear. Piénseselo, todavía estamos a tiempo, todavía estamos a tiempo, todavía lo están ustedes. Gracias, Sr. Presidente.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

S'obre un torn d'intervencions. Grup Parlamentari Mixt? Grup Parlamentari d'Esquerra Unida? Sra. Thomàs té vostè la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. No seré tan extraordinàriament ampul•lós com el Sr. González Ortea, però només li vull contestar dues coses. És evident que des d'Esquerra Unida i des del Grup Popular defensa models diferents, és evidentíssim, és evident també que aquests models diferents ens permet, a nosaltres, la defensa d'un altre model, ens permet dir que aquesta llei és insuficient, i estam perfectament legitimats a votar-hi en contra, i també, al Sr. González Ortea, que quan diu que som injustos per aquest vot negatiu, per què no es demana que el Govern..., per què no ha entrat aquesta llei en tràmit d'urgència i en quinze dies ha permès legitimar un debat d'idees, que és allà que ha de ser aquest parlament, un debat d'idees formulat a través d'esmenes pensades i consultades i discutides en ponència i en comissió, i en quinze dies hi hagués hagut un bon debat parlamentari. El Sr. González Ortea no està autoritzat aquí a dir-nos, amb aquesta ampul•lositat seva, que som injustos; som legítims i defensam allò que creim fermament que és un altre model al qual vostès representen. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM té la paraula el Sr. Alorda; el Sr. Sansó, perdó.

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc he de transmetre a aquesta cambra la nostra preocupació com a Grup Parlamentari Nacionalista-PSM davant les declaracions del conseller, preocupació perquè, davant unes conclusions tan clares del Consell Consultiu, davant unes conclusions que diuen que no s'ajusta a dret, el més trist i el que ens preocupa és que es braveja de l'incompliment de la Llei dient que avui farien exactament el mateix decret, orgullós d'haver regulat una matèria que requeria una llei i rebutjant les regles del joc democràtic parlamentari. Per a nosaltres aquest fet és un fet molt greu, que és una cultura política d'una dreta que no prové ni de lliberal ni de demòcratacristians, sinó d'una dreta que creiem desterrada d'aquest parlament. El problema és que en aquest parlament el PP actual no vol acatar la Llei i, d'això, en fa bandera, i això és trist i preocupant per al nostre grup.

I passant a un altre extrem, com es pot atrevir el conseller a sortir aquí al davant i dir que no hi cap més gent, que no pot venir més gent? Per favor!, com pot dir això? Ho digui al conseller de Medi Ambient o ho digui als seus regidors dels pobles, o ho digui als seus grups, o ho digui al mateix govern, que dins la Comissió Insular d'Urbanisme, quan es desclassifiquen places a Calvià, a Cala Petita, a Tolleric, a Cala Brafí, vostès estan en contra de desclassificar. Com s'atreveix a pujar allà al damunt i dir-nos a nosaltres tot aquest discurs que ens ha fet quan vostès fan tot el contrari? Jo li havia clarament, les contradiccions els vessen per tot, i en aquest sentit jo també li vull la diferència: és ver que nosaltres volem la suspensió, la suspensió per fer una llei clara que ens permeti evitar tot això que vostè ha dit; però vostès no s'atreveixen a fer una suspensió, i jo m'atreviria a dir més, no s'atreveixen a fer la suspensió perquè no s'atreviran, pels problemes propis del Grup Popular, a fer aquesta llei que vostès insinuen que duren. Això vull veure, la llei, i quan la vegem llavors discutirem. Però, Sr. González Ortea, primer haurà de calmar el propi grup del Partit Popular perquè aquí poden treure directrius, poden treure segons què, però llavors tornen enreure, i tots recordam el POOT, els que ho vàrem viure.

I per acabar li voldria dir una cosa, Sr. González Ortea: jo he anomenat el turisme rural, i he anomenat el turisme rural perquè el nostre grup entén que clarament el medi rural ja està completament saturat, per molts d'hotels i per molta bona qualitat que hi duguin. Nosaltres no esperarem a fer el que han fet amb la costa, d'adonar-se'n dels seus errors quan realment ja no hi ha, moltes vegades, remei a aquests errors; entenem que el medi rural està completament saturat, no només de turisme sinó perfectament d'habitatges. I hem volgut dir tot això, però ja li he dit, i acab amb la preocupació que la seva intervenció ha duit: vostès ignoren la llei i això, en un estat de dret, és molt perillós.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista, Sr. Triay té vostè la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el Sr. González Ortea parla bé, ho hem de reconèixer, hem de ser objectius, parla molt bé però és un kamikaze, és un kamikaze, és un conductor que ha esclafat el cotxe i que ara ens el duen aquí a reparació total. Diu que nosaltres veim fantasmes. Qualsevol persona que sigui mínimament reflexiva, neutral, veurà que davant la seva il·luminació nosaltres hem estat bastant més lúcids. Les objeccions que nosaltres li hem posat estan bastant més recollides en el dictamen del Consell Consultiu que la seva autosuficiència i el seu no tenir cap dubte del fet que l'hagués de sotmetre, ni tan sols, a dictamen previ.

Ja ho dit el Sr. Sansó, però jo vull que quedi també al *Diari de Sessions*, és molt greu que diguin que no tant sols ho varen fer bé sinó que ho tornarien a fer, perquè el que els ha dit el màxim òrgan consultiu és que la seva actuació és no tan sols il·legal, és anticonstitucional, i que digui que ho tornaria a fer, la veritat és que crec que ens posa en la tessitura d'estar amb un govern que, respectar la llei, no és en absolut una prioritat de la seva acció política, i crec que això és el més preocupant de tot, per damunt de qualsevol altra consideració.

Per altra part, no hi ha pitjor sord que el que no vol escoltar. Ens vol dimonitzar perquè no estam d'acord amb aquesta llei o amb aquestes fórmules concretes, però hi ha més gent, que ho ha dit, hi ha més gent que ha dit aquestes coses en el seu moment, hi ha més gent que ha dit que es beneficien uns senyors que ja tenen hotels amortitzats i, als nous constructors, se'ls obliga a comprar places segons la llei de l'oferta i la demanda, per exemple el president del constructors, el president del Foment de Turisme, les segones residències, finques i habitatges que no són apartaments turístics també s'haurien de limitar; el Col·legi d'arquitectes adverteix sobre l'especulació: "*Puede originar una especulación de plazas obsoletas. La especulación del suelo es mala, la de los permisos es peor*". N'hi ha més, hi ha més gent que ha opinat que el Decret crea una greu inseguretat jurídica: "El POOT s'ha demostrat fracassat", Sr. Massot Sureda; el Sr. Avel·lí Blasco: "*Algunos aspectos del Decreto son notablemente imprecisos y deficientes técnicamente; el primero es el del rango normativo que la norma ha utilizado. ¿Es bastante un decreto para adoptar las medidas que comentamos, o se requiere una norma con rango de ley?*". Ho han dit, el que passa és que aquell que creu que té la veritat absoluta no escolta ningú, no escolta ningú fins al punt de tenir un dictamen tan corrosiu com el que ha fet el Consell Consultiu i dir que li és igual perquè ell ho tornaria a fer, ell ho tornaria a fer; és il·legal, és inconstitucional, però ho tornaria a fer.

Nosaltres també estam decebuts amb el Govern, que va prometre una aturada general, i vull dir que el president de la Comunitat Autònoma, que és qui representa tot el Govern, o és el seu cap, a la pregunta de si una futura llei regularà activitats del sector turístic a Balears, si es limitarà la construcció d'habitatges unifamiliars a la zona costanera, diu que hi haurà una normativa específica per a aquestes edificacions a un projecte que presentarà el conseller de Medi Ambient. En sabem res, d'això? Lògicament, quan nosaltres venim aquí i demanam mesures cautelars que ho agafin tot, voten que no, quan ells mateixos van fer la publicitat d'aquesta decisió emmarcant-la dins una decisió que tenia els aspectes d'allotjaments turístics i els dels habitatges a zones turístiques.

Per altra part jo li vull dir que el nostre no a aquesta llei no és fonamentalment perquè sigui insuficient, també li vull donar la raó, perquè si només fos perquè és insuficient podríem dir que ho votam i, bé, això ja hem guanyat. No, la raó fonamental no és perquè sigui insuficient, no és perquè afecti establiments d'allotjament, la raó fonamental és perquè és injusta des del moment que dóna una sobrevaloració als hotels que han contribuït a la degradació de l'oferta turística de Balears i que no han fet cap esforç per a la modernització, i crec que això és absolutament injust i això és el *leit motiv* profund d'aquesta regulació que ha fet el Govern, si seguim les declaracions i les presentacions que han fet el president de la Comunitat i el conseller de Turisme, i perquè creim que no regula per llei el que hauria de regular, i que el Govern es reserva la discrecionalitat de les decisions, no tan sols les d'excelsionat interès turístic, també les altres, deixant vigent un decret que parla d'informes vinculants als quals s'han de sotmetre els consells insulars, i que parla de tota una sèrie de qüestions obertes en matèria d'infraestructures, de saturació o, simplement, dels efectes perniciosos que pugui tenir una futura autorització. Aquestes són les raons per les quals nosaltres votam que no.

I li volia insistir la pregunta, Sr. Conseller: el decret d'habitatges vacacionals també estarà sotmès a aquesta nul•litat a què s'ha vist sotmès aquest decret de moratòria hotelera?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per tancar aquesta qüestió incidental, té la paraula el conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González Ortega):

Gracias, Sr. Presidente. Voy a ser extraordinariamente breve, pero salgo aquí porque así los veo mejor, con mi oratoria..., ¿cómo es?, ampulosa.

(Rialles)

Bueno, vamos a ver; Sra. Thomàs, todo su problema, el suyo -ahora vamos por partes- el suyo es que todo esto se pudo haber hecho en quince días. Sí, eso ya se dijo en la Junta de Portavoces, en quince días y con enmiendas. El presidente ofreció hacer enmiendas y presentarlas hasta una hora antes de iniciado este pleno. Se rechazó por razones reglamentarias, de ninguna de las maneras se podía hacer. Resulta que luego hay precedentes, hay precedentes; la Sra. Salom antes, cuando discutieron la conveniencia o no, ya le leyó el precedente; hay precedentes en este parlamento...

(Remor de veus)

...y en las Cortes españolas, las Cortes españolas, de cuyo reglamento, literalmente, le ha dicho también la Sra. Salom, se sacó exactamente el artículo 140 que permite la lectura única aquí, en las Cortes españolas se hace sistemáticamente; lo hacía el Sr. Félix Pons, siendo presidente el Sr. Félix Pons y nadie se rasgaba las vestiduras. Me parece, por consiguiente, que eso era posible, pero ustedes no quisieron, ustedes se encerraron en que sólo había la otra alternativa: quince días y con enmiendas; no podía ser, de ninguna de las maneras, con quince días y con enmiendas, varios de los portavoces dijeron que estaban dispuestos a aceptar la vía de urgencia; otros portavoces dijeron que aceptaban la vía de urgencia y que eso serían quince días, o doce días, o no sé qué; no podían ser tres o cuatro días sin lectura única.

¿Ustedes creen de verdad que ese es un argumento suficientemente sólido para hoy votar que no? Ni siquiera votar que no a la lectura única que, bueno, de acuerdo, votan ustedes que no a la lectura única, pero ahora no estamos votando la lectura única, ahora estamos votando el texto. Sinceramente creo, insisto, que es injusto.

Sr. Sansó, usted, claro, si no me quiere entender no me entiende; el Sr. Triay también se refirió a eso. Una vez más quieren acusarme de soberbia y de que yo haría lo mismo, en fin, prescindiendo del informe del *Consell Consultiu*. Yo he dicho -y me atengo al *Diario de Sesiones*- que si estuviéramos a 23 de enero y en las mismas circunstancias, haría otra vez exactamente lo mismo, y eso se lo dije ayer, en la Comisión de Turismo, se lo dije hoy hace un rato y se lo vuelvo a repetir. Claro está que el 23 de enero y en las mismas circunstancias yo no podía ni tener ni prever el informe del *Consell Consultiu*, yo tenía informes jurídicos de mi conselleria y de los asesores jurídicos de la Comunidad que me facultaban para hacerlo, evidentemente, no tenía el informe del *Consell Consultiu*. De manera que cuidado. Usted ha dicho con toda solemnidad que esto es que yo prescindo..., que en el Gobierno prescindimos del *Consell Consultiu* y del Parlamento. Lo del Parlamento ya eso sí que me asombra: ¿qué hacemos aquí? Prescindimos del Parlamento ¿y qué hacemos aquí, en la tarde de un viernes, como ha dicho no sé quién?, ¿qué hacemos aquí? Tener en cuenta y muy en cuenta el Parlamento, ya lo creo. Otra cosa es que no estemos de acuerdo ustedes y nosotros, pero vaya si tenemos en cuenta al Parlamento.

En cuanto a lo del medio rural -y con eso acabo con usted o con lo que usted ha dicho- la otra razón, me vuelve a insistir con el medio rural porque ya está saturado de edificaciones. Sr. Sansó, usted se conoce el Decreto de turismo rural, supongo; no hay ninguna edificación nueva, ¿eh?, en el Decreto de turismo rural se aprovechan edificaciones antiguas, o anteriores al año 60 o anteriores al año 40, según sea agroturismo o turismo rural, ¿lo recuerda? Por consiguiente, saturación, no sé a qué se refiere usted con saturación. Lo que se hace es acondicionar muy bien edificaciones existentes, de manera que ese argumento tampoco me vale, ese argumento es una falacia.

Sr. Triay, ahora kamikaze. Ya me ha llamado usted ¿cuántas cosas?, *Harry* no sé cuantos, en fin, no sé cuántas cosas me ha llamado usted. Yo la verdad es que, en tantos años que llevamos discutiendo, nunca me había llamado usted tantas cosas, pero estoy verdaderamente sorprendido. Mire, yo creo que usted me habla de la maldad de la ley e incluso me dice -perdón, del Decreto- y usted me dice lo que..., incluso me ha citado al presidente del Fomento, etc. Yo, de los poquísimos -porque ya ve que tengo pocos, pero algunos sí tengo- recortes de prensa, tengo las reacciones que ha habido por parte de los sectores, que era lo que yo antes les decía, y insisto en ello, no quería leerselo pero no tengo más remedio porque es su palabra contra la mía. El que, si Dios quiere, dentro de unas horas será el nuevo presidente de la Federación hotelera, el Sr. Cañellas: "El fondo del Decreto es positivo, y se puso en marcha por motivos razonables", entre comillas, todo esto ¿eh? Todo esto le leo lo que es posterior porque, claro, si voy a antes, si voy al 25 de enero, tengo que empezar por *El País*, por el editorial de *El País*, pero vamos, eso ya lo vamos a dejar, vamos a hablar sólo de las reacciones después del informe del *Consell Consultiu*. "Cañellas señaló que el problema de las autonomías es la falta de un instrumento como el Decreto ley que tiene rango de ley"; esto lo dice el Sr. Pedro Cañellas, no lo digo yo.

La PIMEM: "Otra patronal de Baleares, la PIMEM, se pronunció en términos similares. Su secretario general, Josep Capó, indicó que -entre comillas- 'en su momento ya celebramos la entrada en vigor del Decreto, y consideramos que sería malo y penoso que la perspectiva que dejó abierta se malograra por una cuestión de forma'. Capó señaló que esa moratoria proyecta un modelo de crecimiento sostenible a largo plazo, y la PIMEM considera que es esperanzador e imprescindible para las Islas".
 ¡Toma ya! Apoyo del Fomento: "Don Miguel Vicens, presidente del Fomento dijo, de forma rotunda -esto lo pone el periodista, esto no está entre comillas pero el periodista pone de forma rotunda- que -entre comillas- 'la institución -o sea, el Fomento de Turismo- apoya el Decreto; existe un fallo de forma que tiene poca relevancia porque el Decreto terminará siendo substituido por la Ley general de Turismo". El Sr. Vicens sabe, porque ha escuchado, ha querido escuchar, porque ustedes también lo han escuchado y lo saben, pero ha querido escuchar.

Y finalmente y para acabar, agencias de viaje: AVIBA, el Sr. Zamorano dice: "Algunos hoteleros manifestaron su disgusto por la norma, dado que tenían en marcha proyectos de construcción de nuevos edificios -era lo que les decía yo antes, que alguno salió lesionado- que se han visto paralizados por el Decreto; sin embargo, las fuentes consultadas no manifestaron interés en presentar reclamaciones jurídicas e, incluso, consideraron que la filosofía del Decreto es acertada".

Eso es lo que opina el sector. Lo que opine usted, lo que opinen ustedes, es cuenta suya pero, desde luego, nosotros, ya les anuncio, a la vista de todo esto, que con la Ley general turística vamos a tener graves problemas porque nosotros vamos a escuchar a la sociedad; a la Cámara también, por supuesto, pero vamos a escuchar a la sociedad, y la voz de la sociedad es la que realmente nos importa más. La suya sólo en la medida, lógicamente, de lo que ustedes representan en esta cámara. Nada más, muchas gracias, Sr. Presidente.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Acaba la qüestió incidental, s'obre el torn per fixació de posicions. Sra. Salom, té vostè la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, he arribat a aquestes hores del debat per fixar la postura del Grup Parlamentari Popular i per ser el més breu possible, diré que després de la brillant, brillantíssima, crec jo, intervenció del conseller de Turisme, crec que està clar que el Grup Parlamentari Popular votarà afirmativament perquè s'aprovi aquest projecte de llei perquè nosaltres, el Grup Popular, compartim tots i cadascun dels plantejaments que ha fet el Sr. González Ortea. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Passam...

Passam a la votació.

Senyores i senyors diputats que es mostrin a favor i votin a favor, per tant, d'aquest projecte de llei presentat aquí davant la Cambra, amb la tramitació de lectura única, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra, es volen posar drets, per favor?

Abstencions?

Vots a favor, 30; en contra, 25; abstencions, cap. Per tant, queda aprovada la llei per la qual s'aproven mesures transitòries relatives a l'atorgament d'autoritzacions previstes de construccions, obres i instal·lacions d'empreses i activitats turístiques.

II.1.- Proposició no de llei RGE núm. 2780/98, presentada pels grups parlamentaris Socialista, Nacionalista-PSM, d'Esquerra Unida de les Illes Balears i Mixt, relativa a reprovaçió al Govern per la participació de membres del consell d'administració d'ISBA a la Societat Pla de 8 i exigència de responsabilitats.

I passam al segon punt de l'ordre del dia, que fa referència a la proposició no de llei número 2780, presentada pels grups parlamentaris Socialista, Nacionalista-PSM, Esquerra Unida de les Illes Balears i Mixt, relativa a reprovaçió al Govern per la participació dels membres del consell d'administració d'Isba a la societat Pla 8 i exigència de responsabilitats.

Aquesta presidència donarà un torn d'intervencions als grups que ha presentat la proposta per un temps màxim per grup de cinc minuts, i després intervindran els grups que s'hi mostrin contraris. Per part del Grup Parlamentari Mixt, Sra. Munar té vostè la paraula.

Text de la Proposició no de llei:

Davant la gravetat de les informacions aparegudes sobre la constitució d'una empresa de joc de màquines escurabutxaques, a instal·lar en base a influències econòmiques i polítiques a hotels de les Illes Balears, societat formada per la major part dels integrants del Consell d'Administració d'Isba, empresa de garanties recíproques participada pel Govern, representant del Govern de les Illes Balears inclosa, tots ells de forma encoberta a través dels seus cònjuges, i a la vista de l'actitud opaca i contemporitzadora del Govern, els grups parlamentaris Socialista, Nacionalista-PSM, Esquerra Unida de les Illes Balears i Mixt, presenten la següent Proposició no de llei:

1. El Parlament de les Illes Balears reprova l'actuació del Govern per la seva inhibició davant el cas Isba-Pla de 8, en el qual la representant del Govern i tesorera de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears es va implicar, amb la cúpula de la societat, en la constitució d'una societat destinada a la instal·lació de màquines de joc amb la finalitat evident d'aprofitar les influències i la informació privilegiada de què disposaven per obtenir un lucre privat.

2. Així mateix, el Parlament de les Illes Balears denuncia i rebutja l'obstrucció del Govern davant les preguntes i sol·licituds d'informació realitzades des del Parlament, actitud que impedeix esbrinar les inequívokes responsabilitats polítiques i personals que concorren en aquest cas.

3. El Parlament de les Illes Balears exigeix al Govern l'immediat cessament de la tesorera de la Comunitat Autònoma i, per tant, el seu cessament com a representant de la Comunitat dins Isba.

4. El Parlament de les Illes Balears reclama també al Govern central el cessament del Sr. Bartomeu Reus com a president de l'empresa pública Gesa, atesa la seva implicació personal en el cas.

5. El Parlament de les Illes Balears insta el Govern a demanar, mitjançant el nou representant dins Isba, el cessament de tots els càrrecs d'aquesta empresa implicats directament o indirecta en la societat Pla de 8.

6. El Parlament de les Illes Balears insta el Govern a presentar una iniciativa legislativa que garanteixi el control polític i parlamentari de l'actuació del Govern dins les empreses on té participació minoritària.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Sr. President, senyores i senyors diputats, Unió Mallorquina, el Grup Mixt i altres grups de l'oposició presentem una proposició no de llei per tal de reprovar el Govern sobre un cas totalment irregular que ha estat avortat gràcies a les informacions aparegudes en un mitjà de comunicació i que, la veritat és que mai, mai, el Govern no ha estat capaç de donar-ne notícies amb claredat. I és que ens trobam amb un cas que jo crec que faria empegueir qualsevol responsable polític. El que passa és que en el Govern cada dia hi ha menys persones responsables.

Aquesta diputada, aquest parlament i molts de ciutadans, no es poden explicar com persones lligades al Govern, a l'Administració de la Comunitat Autònoma i al Partit Popular, són capaces de muntar un negoci fent ús d'una situació i d'una informació totalment privilegiada de la qual disposen com a membres d'una empresa participada pel Govern. S'ha de tenir una manca total d'idees, molt poques idees, i molt poca ètica i molt poc seny per dissenyar i muntar una empresa lligada a les màquines conegudes com a *tragaperras* o escurabutxaques, i que els membres de la societat siguin, alhora, els cònjuges dels membres del consell assessor. S'ha de tenir molt poc tacte per fer declaracions com ha fet el president de l'empresa Gesa, exconseller del Govern balear i un destacat militant del Partit Popular, a més de soci d'aquesta empresa de joc que es diu Pla 8 -no sabem si és un pla de jubilació o de què, però un pla interessant- que deia que aquesta societat només tenia com a finalitat -els objectius eren interessants- pagar el sopar dels amics. Es veu que el Pla 8 es referia a un pla de jubilació anticipat per pagar gresques i sopars.

També implicada en aquest tema, en aquest afer, hi ha la tesorera de la Comunitat Autònoma, una persona de confiança estricta, però, pel que es veu, de confiança estricta pel que fa al conseller Sr. Ramis, perquè amb aquesta trajectòria, amb aquest currículum de ser cofundadora d'una societat de joc en la qual s'ha fet servir informació privilegiada, poca confiança deu tenir dels ciutadans que som els que pagam els impostos i que, de qualque manera, aquesta senyora gestiona.

I mentrestant el Govern no tan sols no reacciona, sinó que evita o obstrueix qualsevol intent d'informació. No han estat capaços de venir aquí a explicar què passava amb aquest Pla de 8, ni què significava, ni quines mesures pensava prendre com a Govern que és. I mentrestant no tan sols no han reaccionat, sinó que es neguen, riuen, hi ha -jo diria- total "passotisme" des de les mateixes files del Govern: el president no hi és, altres se n'han anat, i els que hi són riuen molt.

Ara se senten, fins i tot, els que riuen. És interessantíssim.

Quan el cas apareix als mitjans de comunicació i quan aquest mitjà de comunicació resulta que ha descobert aquest cas, va sol·licitar informació i, lluny de donar informació, diuen que no es pot donar per qüestions tècniques i d'anonimat. Després ens assabentam tots els ciutadans que la vertadera raó, l'única raó d'aquest anonimat, és que els membres eren membres del Partit Popular, membres del consell d'administració i -com no!- membres de la Comunitat Autònoma i fins i tot una tesorera i un representant del Govern a Isba. També hi ha un senyor,

l'únic que hi ha, que també és el cònjuge de la tesorera, el Sr. Reus, que, com tots sabem, és una persona que va ocupar un lloc molt destacat dins el Govern i que en aquests moments està com a responsable d'una empresa pública, on guanya moltíssims de milions i que crec que no es pot permetre el luxe de fer declaracions com les que va fer, on deia que ell va signar els estatuts sense ni tan sols llegir-los. Jo crec que quan un cobra el que cobra per un càrrec tan important com és el d'aquesta empresa pública, el mínim que pot fer és llegir els papers que firma, perquè si no realment no sabem en mans de qui tenim temes tan importants i que tant costen a tots els administrats.

Jo crec que aquestes actituds són determinants perquè tots nosaltres sospitem, tenguem sospites autèntiques sobre allò que passa en el Partit Popular i en el partit del Govern. La veritat és que la sospita, encara que molts no ho diuen, és que realment estan tan desesperats, pensen que això no dura, que s'acaba, i que han d'arreglar. La veritat és que és l'única explicació lògica i coherent, perquè la veritat és que no té cap sentit comú, que no és assenyat, muntar una empresa vuit persones de la categoria, del nivell d'aquestes vuit persones. Pensar que dins Mallorca es pot muntar una societat per part dels cònjuges de vuit persones sense que això transcendeixi, amb una situació com tenen al Partit Popular, que es passen els papers vostès mateixos uns contra els altres, em sembla d'una falta de seny total i d'una irresponsabilitat total que, en definitiva, repercuteix en contra de la societat en general però en contra de vostès en particular.

Gràcies, Sr. President.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Munar. Per part d'Esquerra Unida de les Illes Balears té la paraula el Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOU:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, tal volta el primer que hem de lamentar aquí és l'absència del Sr. Ramí, que ha demostrat no assabentar-se de res del que passa dins la seva conselleria i que tal volta aquest debat l'hagués ajudat a fer-ho en el futur.

Segona qüestió: és un fet que la cúpula d'una empresa, d'una societat de garantia recíproca, que té un important volum de negoci relacionat amb el tema del joc, en un moment determinat fa el raonament, com molt bé explica el seu president a la premsa, que "*veíamos que ganaban tanto dinero y dijimos: ¿por qué no nosotros?*". El problema d'aquesta ambició una mica ingènuament expressada en els mitjans de comunicació, és que aquesta empresa, en la mesura que fa, efectivament, negocis amb el tema del joc, maneja una quantitat extraordinària d'informació sobre les empreses, els seus moviments, els seus balanços i, fins

i tot, les declaracions de béns dels propietaris d'aquestes empreses, que és un sector que depèn molt de l'actuació administrativa per al desenvolupament de la seva activitat econòmica i que això, naturalment, ha posat d'ungles els empresaris, empresaris de veres, perquè això no són empresaris, això són especuladors, els empresaris del sector que, fins i tot, han parlat d'interposar mesures de caràcter judicial, i qualque cosa hi ha d'haver, qualque raó han de tenir quan el mateix director general de l'empresa Isba diu que actua a Pla de 8 a través de la seva esposa perquè diu: "*Preferí colocar a mi esposa a hablar de incompatibilidades con el Banco de España*", és a dir, qualque incompatibilitat hi devia haver i qualque problema hi devia haver. I qualque problema hi havia d'haver, evidentment, quan, una vegada que això es fa públic a través dels mitjans de comunicació, Pla de 8 és el primer que retira la sol·licitud de llicència per operar en el joc.

Però si avui parlem d'això en aquest parlament no és perquè una sèrie de persones, de pseudoempresaris, hagin volgut aprofitar una informació privilegiada *para ganar, como los empresarios del juego*, uns substanciosos beneficis. Ho feim perquè aquesta és una societat participada per doblers d'aquesta comunitat autònoma; ho feim perquè dins aquesta empresa, no només està participada, sinó que està sostinguda pels doblers d'aquesta comunitat autònoma, perquè aquesta empresa, segons hem pogut saber, hagués hagut de dissoldre's o hagués tengut moltes dificultats si el Consell de Govern d'aquesta comunitat, en el darrer consell de Govern del 1997, no hagués injectat 400 milions de pessetes, participada, sostinguda pel Govern; perquè hi ha una representant del Govern en aquesta empresa; perquè aquesta representant del Govern participa clarament i de ple dins aquesta trama de *listillos* que volen guanyar tant com els empresaris del joc; i perquè fins i tot l'autorització d'operar en el negoci del joc per part de Pla de 8 s'ha de tramitar a la mateixa conselleria, la Conselleria d'Economia, on fa feina aquest alt càrrec, la tesorera de la Comunitat Autònoma, que està implicada en l'afer.

En definitiva, parlem aquí de totes aquestes qüestions perquè una persona nomenada per aquest govern, alt càrrec d'aquest govern, que està a una empresa per defensar els interessos generals dels ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes, ha utilitzat aquesta funció i aquest càrrec per obtenir un lucre de caràcter personal, i això és una profunda immoralitat, sigui o no sigui legal, que ja ho diran els jutges quan substanciïn les denúncies presentades pel sector. És una profunda immoralitat, immoralitat; no sé si sona la paraula en aquesta cambra.

Per això reprovam el silenci..., estic content que el Sr. Rami s'hagi incorporat el debat perquè així puc dir que reprovam el vergonyós silenci i la inhibició del Govern en aquesta matèria. Demanam el cessament, en aquesta proposició, de la persona que està en representació del Govern en aquesta empresa i que allò que fa és intentar obtenir un lucre personal. Demanam, naturalment, el cessament del seu instrument en aquesta operació, que és l'exconseller de Medi Ambient i actualment president de Gesa. I demanam, naturalment, a veure si d'una vegada aconseguim que en aquelles empreses on hi hagi doblers públics hi hagi control públic, ciutadà i parlamentari del que passa amb aquests doblers.

Però el problema que hi ha aquí, i el que ens separa, i el que ens separarà a la votació és el següent: Vostès del concepte de l'ètica política, si és que en tenen un concepte, el tenen extraordinàriament migrat. Per vostès no passa res, com diu el Sr. Rami a les seves pseudorespostes a l'oposició, quan una cosa és legal. Si una cosa és legal, no passa res, ja no importa filar més prim. Més enllà d'això, si una cosa no és legal, però el jutge no la pot demostrar, tampoc no passa res. Per què ens hem de preocupar? I si fins i tot no és legal, i el jutge ho demostra, tampoc no passa res si ha prescrit.

És a dir, això és la seva ètica política, això és el seu concepte d'aquesta qüestió. Això ho duen inscrit en el seu discurs i en la seva pràctica política; i lògicament amb persones que pensen així és impossible ni dialogar ni entendre's sobre aquestes qüestions. Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, Sr. Sampol, té vostè la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Una societat de garantia recíproca és una empresa, en aquest cas amb participació de capital públic, el principal motiu de l'existència de la qual és donar cobertura, avalar empreses que sol·liciten crèdits a entitats bancàries, i clar, per aquesta relació s'estableix una relació de confiança. És a dir, Isba per avalar una empresa per a l'obtenció d'un crèdit li fa el que podríem dir una radiografia. Una societat de garantia recíproca pertany a totes les empreses que demanen els seus serveis, els fa aquesta radiografia, coneix els seus balanços, de tal manera que Isba al llarg de la seva existència segurament ha tengut coneixement de centenars i centenars de balanços, i sap quina és la situació interna de cadascuna d'aquestes empreses. Naturalment la cúpula, vulgarment dit, la seva junta directiva, el seu director general, que hem de recordar que quan l'empresa estava participada majoritàriament per capital públic va ser un càrrec de confiança del Govern, i s'ha mantingut, el Sr. Calafat va ser digitalitzat i avui continua com a director general, hi participa en nom de la comunitat autònoma, preservant els recursos públics aportats la pròpia tresorera de la comunitat autònoma; tota aquesta gent té un coneixement exhaustiu de la situació de les empreses, podríem dir el que es coneix popularment com una informació privilegiada de la situació de les distintes empreses que tenen una relació.

Per això és particularment greu que mitjançant testaferrós, mitjançant els cònjuges, hagin volgut crear una empresa i, com ells mateixos han demostrat, per entrar a dins un sector del qual sabien que s'obtenien grans beneficis econòmics precisament per la participació que ells tenen a dins Isba. És a dir, el coneixement d'aquestes empreses els ha fet per saber que dins el sector del joc hi havia empreses que obtenien uns grans beneficis i, per què no -en paraules del seu president- n'hem de participar nosaltres també?, per què no n'hem de treure tallada nosaltres també? En paraules -no he duit el retall- d'entorn del Govern, d'un retall de premsa, deia que això és un comportament ètic *asquerós*. Jo no dic tant, no sé si és un comportament ètic *asquerós*; ara bé, particularment crec que no és ètic, i de cap manera és estètic. L'estètica aquí sí que no hi és.

I el problema és que les declaracions dels membres de la Junta han empijorant aquesta estètica, i si volen l'ètica, que això ja és una qüestió més personal, perquè el director general diu que no veuen obstacles fins i tot perquè l'empresa Pla de 8 -no sabem quin pla- sol·liciti avals a Isba. O aquest senyor és un ignorant, o és un *vivales*. És a dir, que els cònjuges sol·licitin crèdits avalats per Isba, i que els senyors arribin allà "ah, això és el crèdit que demana la meva dona", o "és el crèdit que demana el meu home", vengui! Em pareix que declarar això..., a mi em posa els cabells drets. I veig que al Sr. Rami li fa gràcia. Les converses de cafè no n'hi farien, de gràcia, Sr. Rami, si sabessen el que diu el poble de vostès amb aquesta situació.

El Sr. Reus: "bé, els beneficis per fer sopars. Un benefici jo crec que és una actuació totalment legítima". Les màquines recreatives són legals, però tampoc no són estètiques, tampoc no em ficaré amb l'ètica. Veim les persones que hi dipositen cada mes el que treuen de l'atur, persones amb problemes d'alcoholisme, persones amb problemes de ludopatia. Jo, la veritat, fer sopars a costa dels beneficis d'aquestes persones, una gent que no ho necessita per viure cada dia, una gent que té una posició a través de la seva carrera política, tampoc no és estètic.

El president, ja ho he dit: "vàrem veure que guanyaven doblers. Per què no nosaltres?". La tresorera, aquí tal vegada el càrrec més complicat. La tresorera diu que estam en una economia de lliure mercat. Efectivament, però amb unes regles. I qui ha de tutelar aquestes regles, perquè el mercat sigui lliure, i mercat lliure vol dir que tots els empresaris tinguin igualtat d'oportunitats, que no hi hagi trampes, que no hi hagi favoritisme d'uns sobre els altres, precisament és l'Administració. I ella, com a membre del Govern, com una persona nomenada pel Govern, la tresorera, precisament és la que ha de donar major exemple. Creim que és la persona que té la màxima responsabilitat. I parlant de responsabilitats, què ha fet el Govern en tot això? Ha emparat, ha callat, ha protegit, ha encobert aquesta actuació; ha rigut, fins i tot.

Per tant, no s'estranyin que demanem el cessament de la tesorera, perquè la considerem autora d'un tràfic d'influències, d'un doble tràfic d'influències, dins Isba...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor, Sr. Diputat.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Vint segons, Sr. President.

...dins Isba, a través del coneixement que ha tengut de les empreses, i dins la pròpia comunitat autònoma a través de l'exercici del seu càrrec, perquè coneix la tributació de les empreses mitjançant les taxes del joc.

Em sum a la petició de cessaments o de dimissions que demanam a la proposició no de llei, i simplement lamentar, no tenc temps per entrar-hi, però també hi ha un punt: 600 milions de pessetes de capital públic tenim a dins aquesta empresa, alguns dels quals ja s'han perdut d'una manera irreversible, avalant Brokerval, o avalant Bayopsa, i sense el control parlamentari. És un tema al qual haurem de posar remei. Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el seu diputat i portaveu, Sr. Francesc Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. li voldria demanar que constàs al *Diari de sessions* el text de...

EL SR. PRESIDENT:

Deman als serveis de la Cambra que transcriguin literalment el text d'aquesta proposició no de llei en el *Diari de sessions*.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Tornam a pujar a aquesta tribuna sense cap gust per parlar d'escàndols. Tenc un amic que diu "a aquest govern, si li lledes els escàndols, no hi queda res", i efectivament, això comença a semblar així. La millor definició per començar aquest tema la dona el propi president d'Isba, el Sr. Joan Coll, diu: "estàvem reunits un grup d'amics, i vèiem que els empresaris de màquines recreatives guanyaven tants de doblers que mi en broma diguérem 'per què no nosaltres?'. Idò jo ho vull contestar, a això, per què no nosaltres. Perquè, com coneixien que els empresaris de màquines escurabutxaques guanyaven tants de doblers? Perquè com a cúpula d'Isba coneixien les declaracions comptables dels empresaris que avalaven; per això no nosaltres; perquè entre aquests "nosaltres" hi havia la tesorera de la comunitat autònoma, la persona responsable d'administrar els doblers públics d'aquesta comunitat autònoma. Per això no nosaltres, per això no nosaltres; perquè entre aquests "nosaltres" hi ha havia el Sr. Reus, persona molt destacada del Partit Popular, que tenia com a intenció posar màquines escurabutxaques als hotels de les Illes Balears, hotels que tenen una gran dependència del control que fa la Conselleria de Turisme i el Govern balear en definitiva. Per això no nosaltres, per això, per ètica, per moral pública, perquè en aquesta comunitat autònoma ja està bé de confondre negocis amb activitat pública.

Les respostes donades fins ara són senzillament inqualificables. El Sr. Reus dient "una petita diversió simpàtica per pagar-nos sopars". Qui és que no diu la veritat: el Sr. Coll, que diu "vèiem que guanyaven tants de doblers que nosaltres també en volíem guanyar", o el Sr. Reus, que diu "no, això no tenia cap importància"? Qualcú no diu la veritat. El Sr. Rami, lamentable l'altre dia en aquest plenari: "És una activitat legal privada sobre la qual jo no en sé res ni en vull saber res". I el Sr. Matas? Silenci absolut. Sr. Matas, si vostè es pensa que callant aconseguirà desviar l'atenció, no ho aconseguirà. Vostè és políticament responsable d'això que passa, perquè vostè és políticament responsable dels actes dels alts càrrecs. Però ara ja és responsable de qualque cosa més, és ja directament i personalment responsable que no hi hagi una resposta en termes de responsabilitat en aquest nou escàndol. I si no hi dóna una immediata resposta, a aquest escàndol, llavors vostè tindrà directament la responsabilitat política i personal. I si no dóna resposta, aquí l'hi exigirem. No dissimuli, Sr. Matas, m'estic dirigint a vostè.

Demanam la dimissió, naturalment, dels implicats; de la Sra. Barceló, del Sr. Reus. Voldria referir-me molt breument -el temps és molt just- a la mecànica perversa de les participacions minoritàries. Curiosament es dóna la paradoxa que com més minoritària és la participació del Govern de la comunitat autònoma dins una societat, més dins aquesta societat es fa allò que al Govern li dóna la gana sense cap control. Mira que és curiós, això. I per referir-nos als exemples del passat: la participació majoritària de la Societat Balear de Capital Risc va ser el que produí l'escàndol de Bon Sossec; les participacions minoritàries de Foment Industrial dins empreses allà on es privatitzen els beneficis i es fan públics que les pèrdues també es fa a través de participacions minoritàries, tots recordam el cas Yanko. El cas Isba, tots en tenim record; Isba no és la primera vegada que surt, ja està en el dossier de Brokerval, ja és la segona d'Isba. Hem de prendre mesures perquè les participacions minoritàries del Govern dins les empreses privades amb participació pública siguin controlables per aquest parlament.

El que em crida l'atenció, per acabar, és que els empresaris del sector s'atreveixen a plantar cara, empresaris del sector que depenen cada vegada dels permisos de la Conselleria d'Economia i Hisenda per instal·lar-se, per fer la seva activitat normal. En depenen, a més, amb uns termes de gran discrecionalitat, i així i tot s'atreveixen a plantar cara, i s'atreveixen a retirar els seus avals d'Isba i a anunciar mesures legals contra el Govern. És que aquí passa qualque cosa, perquè la dependència, immensa dependència que tenen de l'acció discrecional del Govern, si s'atreveixen a fer això, és que els han fet qualque cosa grossa, no?

La reacció del Sr. Rami, em pareix que és producte dels nervis, perquè si no, és de jutjat de guàrdia. Parla del xantatge, "estam acostumats al xantatge"; és a dir, uns empresaris que volen emprendre accions perquè hi ha una implicació d'una societat amb participació pública, amb participació de la tesorera de la comunitat autònoma, amb una implicació del Govern, amb competència deslleial, amb utilització d'informació confidencial i privilegiada, amb un intent evident de traficar amb les seves influències. Diuen que volen prendre mesures legals, i el Sr. Rami diu que és un xantatge. Un xantatge. De què li han de fer xantatge, Sr. Rami? Quan a una persona li fan xantatge és perquè té qualque cosa per amagar. Què és el que té per amagar vostè en termes de joc, Sr. Rami?, perquè amb això vostè té una obsessió. Quan varen comparèixer unes creus pintades al seu domicili per part d'uns fanàtics de la llengua, vostè va dir tot d'una "això és la màfia del joc". Ara surt dient "ens fan xantatge". Què passa amb el joc i la seva conselleria, Sr. Rami? Què passa?, a què ve aquesta obsessió amb el tema del joc. A mi m'agradaria, jo crec que hauríem de fer una iniciativa parlamentària per esbrinar tot això.

En definitiva i en conclusió, per acabar: Sr. Matas, respongui, el preu que ara demanam és la dimissió de la Sra. Barceló, i demanar la dimissió del Sr. Reus. Si vostè no dóna resposta a això, el preu cada vegada serà més car; i ho dic amb la mateixa argumentació que, recordin, tots els portaveus de l'oposició en començar aquesta legislatura ens adreçarem a l'aleshores president del Parlament, i diguérem "no faci la investidura del Sr. Cañellas, retardi-la quant pugui, perquè el Sr. Cañellas es pot veure implicat i hauréem de tenir una altra investidura". No ens varen fer cas, però així va ser. Amb aquesta mateixa argumentació, Sr. Matas, li dic: respongui, marqui la diferència amb el passat, perquè si no, la pròxima responsabilitat que exigirem, directament, serà la seva. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular, Sr. Jaén, té vostè la paraula.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Per un temps de 10 minuts.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Señoras y señores diputados. Quiero iniciar mi intervención en primer lugar para excusar la presencia durante algún tiempo del *conseller* Sr. Ramis, a la que hacía referencia el portavoz de Izquierda Unida, y que después, como han visto, se ha incorporado al debate, porque tenía obligaciones que cumplir fuera de esta cámara, y en concreto la asistencia al embajador del reino alauita, del Reino de Marruecos. Y he ido tomando nota de sus intervenciones, de todo lo que han dicho en el escaso tiempo que han tenido, porque han sido 20 minutos, y 20 minutos la verdad da para mucho, da para afirmar muchas cosas, yo creo que muchas inexactitudes, creo que conceptos completamente tergiversados, y en mi intervención voy a intentar poner cada cosa en su sitio.

Dice su proposición no de ley en su título "reprobación al Gobierno por la participación de *Consell d'Administració d'Isba a la societat Pla de 8*" S.L. faltaba poner, que es el nombre de la entidad comercial, "*i exigència de responsabilitats*". Y yo me pregunto, ¿ustedes por qué quieren reprobar al Gobierno? Han dicho aquí un serie de razones que después hay que no decir las aquí sino justificarlas. ¿Por qué se exigen responsabilidades? Yo creo que todos han intervenido, unos con más fortuna que otros, pero en definitiva todos con argumentos evidentemente falsos. Yo tengo la impresión, le decía esta mañana a los medios de comunicación cuando me preguntaban por el debate de esta tarde, tengo la impresión, y no me suelo equivocar, porque a uno el olfato político ¿verdad? aunque sea por la experiencia, algo le ayuda. Acaba este período parlamentario, y al final tiene que acabar en un escenario político de unos fuegos de artificio con un par de tracas, y las dos tracas que ha habido hoy han sido la de antes, y ahora, en este lugar seguramente la segunda. Pero lo que pasa es que, claro, cuando se juega con pólvora que está mojada, y cuando se hace de esta manera, la verdad es que no hay ningún éxito.

El consejero de Turismo hacía referencia con anterioridad a una frase que yo creo que es fundamental, y que además me recuerda el editorial de *El País* de ayer, cuando hablaba del "defecto Borrell", perdón, del "efecto Borell" -el "defecto Borrell" lo hemos dicho otros-. Pues bien, decía el editorial de *El País* que los dos errores del debate, del candidato a la Presidencia del Gobierno, eran muy sencillos: Uno, que hablaban de cosas que la gente no entendía, y el otro era que hablaban de cosas que la gente tiene una percepción distinta. Eso decía ayer *El País* en el editorial primero, en el de la izquierda. Y a ustedes les pasa exactamente igual. Ustedes yo creo que aquí esos dos errores los funden en uno solo, y cometen por tanto un error mayúsculo, porque dos errores agrupados siempre son más grandes que dos por separado.

Hay una referencia que la han hecho muy por encima, de pasada, pero que conviene citarla aquí. Se habla de obstruccionismo parlamentario. Ésa es un grave acusación. Yo he tenido el interés de leerme los diarios de sesiones, las respuestas del consejero de Economía y Hacienda a las preguntas que ustedes formularon; y es que el consejero, que tiene su propio carácter, y ante las cosas que ustedes hacen, la verdad es que a veces la risa es importante, porque eso relaja los músculos, y uno ve cómo ustedes pierden el tiempo y exageran la nota hasta el punto de que sus proposiciones, sus iniciativas, están fuera de lugar. Pues yo creo que leyendo eso se da uno cuenta que efectivamente no hay ningún obstruccionismo, porque el Gobierno no tiene responsabilidad alguna en las cuestiones que ustedes le quieren imputar. Y si fuera verdad que existe ese obstruccionismo, el Tribunal Constitucional tiene una vía marcada, que es el recurso de amparo, en el que ustedes, por cierto, suelen tener poca fortuna cuando acuden a los tribunales. Ya vendrán algunas noticias en fechas próximas sobre cosas que ustedes han hecho, en las cuales yo no quiero adelantar nada, pero veremos la fortuna que tienen en sus apelaciones a los tribunales.

Si fuera verdad, digo, que ese control parlamentario aquí se está obstaculizando, nosotros estaríamos a favor de interceder al Gobierno para que cumpliera su obligación. Pero en absoluto es así. Sr. Triay, "bla, bla, bla" es una expresión de los chistes, del tebeo, y en absoluto me parece que sea una cuestión que se tenga que tomar con el rigor que usted ahora lo está haciendo. Por tanto, no hay menoscabo de la función parlamentaria a que la Sra. Munar hacía referencia y otros consejeros.

Hay otras cuestiones que he tomado en las notas y, como no, se han repetido prácticamente en todas las intervenciones. ¿Qué han dicho? Información privilegiada, tráfico de influencias... Bien, son acusaciones graves, muy graves, porque ustedes están imputando dos delitos que se tipifican en el Código Penal, a partir del artículo 400; y ustedes tendrían que haber ido esta mañana al juzgado de guardia, eso es lo primero. Esta mañana no, tenían que haber ido el día 8 de mayo, y entonces hacer la denuncia en el juzgado de guardia, porque ustedes están imputando dos delitos.

Vamos a ver qué es lo que dice el Código Penal sobre el tráfico de influencias y sobre la información privilegiada. El tráfico de influencias lo comete un funcionario público o una autoridad que por sí misma o a instancia de un tercero, se le insta para que consiga ciertos beneficios en determinadas cuestiones. Eso es el tráfico de influencias. Y la información privilegiada es un delito que solamente pueden cometer los funcionarios públicos o una autoridad, cuando tiene una información que no ha sido publicada, y que él la tiene, y que en consecuencia esa información no puede salir.

Hay unas frases poco afortunadas, que demuestran..., yo no creo que ustedes el tema lo traten de forma poco seria, pero sí que tengo la, vamos, no la duda, seguramente alguna duda razonable, pero creo que lo hacen de una manera demagógica, esto es cierto. ¿Dónde está esta información privilegiada? Pues vamos a ver donde está: Una máquina tragaperras del tipo A tiene un rendimiento anual por unidad de 171.000 pesetas, y una del tipo B tiene un rendimiento de 605.000 pesetas. Aquí hablamos de máquinas de juego, máquinas recreativas, que era la que se había sacado la licencia correspondiente del (...) en la Administración Tributaria. Esta información privilegiada, si no me falla la vista sin gafas, está publicada en el BOE, del boletín del 14 de febrero de 1998. Información privilegiada, que espero que en mi inmunidad parlamentaria no me lleven a ningún sitio, como autoridad en cierto sentido, por haber incumplido esta información privilegiada de cuánto es lo que da una máquina de éstas recreativas, información privilegiada.

En segundo lugar el Ministerio del Interior también publica información privilegiada. Por ejemplo nos dice cuántas máquinas tragaperras, la media cuánto es, 27.300 pesetas; y nos dice dónde se juega, cuánto se gasta en Baleares, etcétera. Por tanto, vemos que información privilegiada está al alcance de cualquiera. Pero es que además hay revistas del sector que editan, *Privat*, por ejemplo, una de ellas, (...), otra de ellas, donde en números correspondientes se habla de todo lo que el sector da de beneficios, y en definitiva esa información a la cual hace usted hace referencia en absoluto existe.

Me he dejado una referencia a seguramente también otro delito que en cierta medida aquí se ha dejado colar, como sí la Sra. Tesorera de la comunidad, que es funcionaria, no debiera abstenerse en este procedimiento de la adjudicación de un tipo de licencia. Pues bien, la tesorera de la comunidad autónoma, en primer lugar, está nombrada en Isba no como tesorera de la comunidad autónoma, está nombrada como la Sra. Barceló, como hubieran estado nombrados ustedes, cualquier persona que el Gobierno quiera nombrar como representante lo puede hacer. En segundo lugar, la Sra. Barceló no ha intervenido en ningún momento en el procedimiento para la posible adjudicación -ahora ya no es posible, porque se ha retirado el peticionario- de las licencias que se solicitaban, en ningún momento. Esa competencia no es competencia de la Tesorería, es competencia de la Secretaría General Técnica; y en todo momento, si hubiese tenido que intervenir, hay un procedimiento de abstención que regulan las leyes.

Creo, por tanto, después de haber dicho todo esto, y que el presidente, si me permite, solamente para entrar, no el debate sino para contestar lo que han ido presentando, algún minuto más, intentaré resumir.

Hay incluso en la proposición no de ley petición de dimisiones de otras personas y, por leerlo textualmente, se reclama también del Gobierno central se reclama el cese del Sr. Bartolomé Reus. Pero, ¿el Gobierno central, ¿qué tiene que ver en esto? Absolutamente nada, Sr. Quetglas. El Sr. Reus está nombrado por una empresa con participación del Estado, que a junio será 0 pesetas, y que está nombrado por Endesa, pero no por el Gobierno de la nación, en absoluto.

De todas formas, Sr. Quetglas, ¿qué responsabilidad tiene una persona que es accionista de una sociedad? Yo no soy una persona con conocimientos jurídicos de profundidad, pero sí que alguno ha leído algo de sociedades anónimas, sociedades limitadas, y a ningún accionista que tengo cargos de responsabilidad en órganos de Gobierno se le puede pedir absolutamente nada.

Sr. Presidente, en todas las intervenciones se han afirmado tres cosas: La primera, que el Gobierno obstruía la labor parlamentaria; falso. La segunda, que había tráfico de influencias; más falso que lo anterior. La tercera, que había información privilegiada, que está publicada hasta en el BOE. Y la cuarta, petición de ceses y de dimisiones que no vienen al caso, porque en absoluto hay unas razones que aconsejen eso. Muchas gracias, Sr. Presidente.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica, i en nom dels grups parlamentaris proposants, té la paraula el Sr. Francesc Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. La veritat és que es fa difícil replicar, perquè, avui és el dia de Sant Isidre, avui hi ha toros a Madrid, i el Sr. Jaén si avui hagués estat a la plaça de toros, hagués fet una feina que se n'hagués duit dues orelles, per les *chicuelinas*, les veròniques que ha donat a aquest toro. L'ha torejat molt bé; no ha fet cap *passé* de pit d'aquests que arriuen, però, a això no s'ha atrevit. Ha parlat de tergiversacions, inexactituds, arguments evidentment falsos, traca, pólvora mullada, recursos... Ha rebaixat el to, però no ha donat cap argument. No ha donat arguments sòlids.

Miri, Sr. Jaén, si la premsa no hagués destapat aquest assumpte, avui hi hauria una societat participada pel Sr. Reus que estaria extorsionant hotels per ficar maquinets escurabutxaques,

(Remor de veus)

...que estaria extorsionant hotels per ficar màquines escurabutxaques emparat per Isba amb la seva complicitat; gràcies al fet que un mitjà de comunicació ho va treure, això avui no passa. Això és la realitat, Sr. Jaén, això és la realitat.

Vostè com pot concebre, dins un procés de privatització com el d'Endesa -Endesa està demanant la confiança dels ciutadans d'aquest país perquè dipositin els seus estalvis en la compra d'accions- quina confiança pot donar una empresa com Endesa en un procés de privatització quan un president d'una de les empreses emblemàtiques com és Gesa està ficat -obviarem la paraula col·loquial- en aquest assumpte?

Vostè diu que no hi ha hagut informació privilegiada perquè això és un delictes que només podem cometre els funcionaris. Miri, jo crec que uns senyors que pertanyen a una cúpula d'una institució sotmesa a les regles del joc bancari, que tenen coneixement de tots els balanços i la situació i els beneficis -per suposat- de tots els empresaris del sector, i que, per mor d'aquest coneixement privilegiat, un coneixement absolutament privat, obligats al secret, i que per mor d'això coneixen que les maquinets escurabutxaques -el president ho diu- donen molts de doblers, es reuneixen per conspirar una societat, no constituir, conspirar una societat per aprofitar-se d'això.

Clar que demanam el cessament de la Sra. Barceló, clar que sí, evidentment que sí. És que..., contestin, Sr. Jaén, m'agradaria que el Govern contestàs: senyors del Govern, Sr. Jaén, a vostè, li sembla bé que la tesorera de la Comunitat Autònoma formi part, a través del seu marit, en una empresa d'escurabutxaques quan té la responsabilitat d'administrar els doblers públics d'aquesta comunitat? Els sembla bé? Diguin "sí, ens sembla bé"; ho diguin. Els sembla bé?, tenen vergonya de dir que els sembla bé? Home!, per l'amor de Déu! Creuen raonable que una empresa on s'han posat 400 milions de pessetes de doblers públics es dediqui a això?, és raonable?, ho troben bé? Ho diguin, surtin aquí i diguin: "sí, ens sentim orgullosos d'això", ho diguin!, ho facin amb el cap, com a mínim. Ho veuen, com no s'atreveixen?, perquè els fa vergonya. Menys mal que els fa vergonya, perquè això és vergonyós.

Vostès estan disposats a aplaudir i a dir: "Sí, senyor, ho ha fet bé; Sr. President de Gesa, ho ha fet bé; s'ha reunit amb uns amics a un sopar, posa 500.000 pessetes i a guanyar doblers amb màquines escurabutxaques en els hotels de Mallorca". Els sembla bé?, els sembla una cosa lloable, fantàstica, digna de lloar, un esperit empresarial que representa allò que la dreta d'aquestes illes necessita?, els sembla bé? Ho diguin!, ho diguin!, felicitin la Sra. Barceló, felicitin el Sr. Reus, felicitin la cúpula d'Isba. Idò, per què han retirat la societat quan s'han trobat descoberts?, per què els empresaris del sector els han posat una querella? Sr. Jaén, els seus argument no s'aguanten.

Ens ha explicat que el Sr. Rami acaba de venir d'estar reunit amb l'ambaixador del Marroc. Per desintoxicar-lo, li oferiré un petit adhesiu: "Sàhara 98, independència i referèndum".

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Per tancar aquesta discussió, té la paraula...

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Després li demanaré per al•lusions, Sr. Huguet, perquè m'ha anomenat amb noms i cognoms.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, després tractarem aquesta qüestió, però ara toca el torn al Sr. Jaén Palacios.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Buenas noches, Sra. Munar...

(Rialles)

...le vuelvo a nombrar por segunda vez, y espero que no utilice otro turno, que siempre concederá el Sr. Presidente en el debate, porque nos darán las mil.

Hay unas cuestiones que me he dejado un poco en el tintero porque yo creo que también se han apuntado. Se han apuntado cuestiones de ética y de moral. Miren ustedes, hay cuestiones que hay que verlas a la luz del derecho porque estamos en un estado de derecho. Aquí lo que se analiza no es si las conductas son buenas o malas, sino si las conductas se adecuan o no se adecuan... ¿Cómo que no? En un estado de derecho, Sr. Grosske, lo que analizamos, porque ustedes están hablando de ilícitos penales, y un ilícito penal es infringir un precepto penal, y ustedes, en lo que ha firmado y queda escrito y registrado en el Parlamento, están acusando, no presuntamente, sino diciendo que se han cometido delitos.

Y el Sr. Quetglas aquí ha llegado, como él es así, pues en esa inmunidad que esta cámara nos depara, pues incluso ya no ha dicho lo que se ha hecho, sino lo que se va a hacer, que ser va a extorsionar a los hoteleros. Pero bueno, ¿usted qué concepción tiene de los hoteleros, Sr. Quetglas?

(Remor de veus i rialles)

Yo creo, bueno, yo creo que esto ya escapa...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

...escapa a cualquier debate y espero, Sr. Quetglas, que eso no lo diga fuera de la Cámara porque, desde luego, puede ser que alguien se sienta ofendido y le lleve a un tribunal, y le han de castigar, porque eso no se puede decir fuera...

(Rialles)

...fuera de aquí, de esta cámara, de la manera que usted lo dice.

Hay cuestiones que hay que seguir poniendo en claro. Esa radiografía -no sé quien lo decía, porque si lo cito igual también pedirá el turno para intervenir- Sr. Sampol, bueno, esa radiografía que usted antes decía que le hacen a las empresas, esa radiografía es una radiografía que se hace de una manera muy sencilla y que ustedes también pueden tener su conocimiento de esas empresas porque eso se hace aportando los documentos que están en el Registro Mercantil, las cuentas anuales, Registro Mercantil y, si hay propiedades, en el Registro de la Propiedad.

Miren ustedes, nosotros no somos santones cubanos cuyo nombre ahora no recuerdo, empezaba por la letra b i tenía seis palabras, pero, en fin, prefiero no decirlo; no somos santones cubanos, no hacemos milagros, no nos atribuyan cosas que el Gobierno..., porque aquí llegaremos a un momento que será como en Italia: *pieve, porco governo*. Ustedes ya ante cualquier cosa piden la dimisión del Ejecutivo. No hacemos milagros. Los únicos milagros que se hacen aquí, económicos, son los de Menorca, que imitaron, en fin, el Evangelio, la multiplicación de los panes y de los peces, lo que salió al revés, dividieron los peces y multiplicaron los panes. Muchas gracias, Sr. Presidente.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

Sr. Grosske, per què em demana la paraula?

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Sr. President, em consider al•ludit pel Sr. Jaén Palacios en el debat.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, vegem... Jo deman un poquet d'atenció, tant dels grups parlamentaris que han intervingut en presentar aquesta proposta com del grup parlamentari que ha intervingut en darrer terme.

Aquesta proposició no de llei està presentada per quatre grups parlamentaris. Tots quatre han tingut una intervenció de presentació, i després els quatre han ordenat la rèplica i contrarèplica en un únic portaveu. És normal que a la rèplica que faci l'altre grup es refereixi a les intervencions que després el Sr. Quetglas, en nom de tots quatre, ha rebut. Per tant, no hi ha lloc a al•lusions i passam directament a votació.

(Aldarull a la sala).

Passam a la votació.

Sr. Pons, Sr. Damià Pons, guardi respecte a la Cambra, guardi respecte a la Cambra; guardi respecte a la Cambra!, respecte a la Cambra. El crit a l'atenció. No obligui a aquest president al fet que sigui la primera vegada que hagi de fer fora un diputat, el crit a l'atenció.

Senyores i senyors diputats que votin a favor...

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Sr. President...

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats que votin a favor...

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Sr. President, he de demanar votació separada, i el que està nerviós és vostè.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a votar aquesta proposició no de llei. Quins punts vol que es votin per separat.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Sr. President, el Grup Mixt vol que se separin els punt 1 i 6, separats dels altres, a petició de la Sra. Joana Aina Vidal.

EL SR. PRESIDENT:

Es votaran els punts 1 i 6. Passam a votar els números 1 i 6 de la Proposició no de llei presentada pels grups parlamentaris Socialista, Nacionalista, Esquerra Unida i Mixt.

Vots a favor dels punts 1 i 6, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 27; en contra, 28; abstencions, cap. Queden rebutjats els punts números 1 i 6 d'aquesta proposició no de llei.

Passam a votar la resta de punts, 2, 3, 4 i 5.

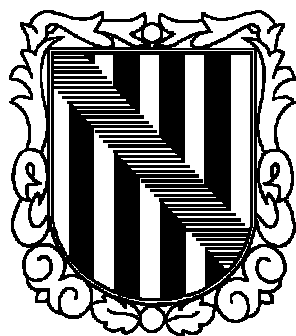
Vots a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 26; en contra, 28; abstencions, 1. Queden rebutjats aquests punts.

I amb el desig que tenguem tranquil•lilitat i unes bones vacances, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA